05-05-2020 ΟΡΘΡΟΣ
ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

† Ἐφραίμ μεγαλομάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς.

† Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος Δι

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι

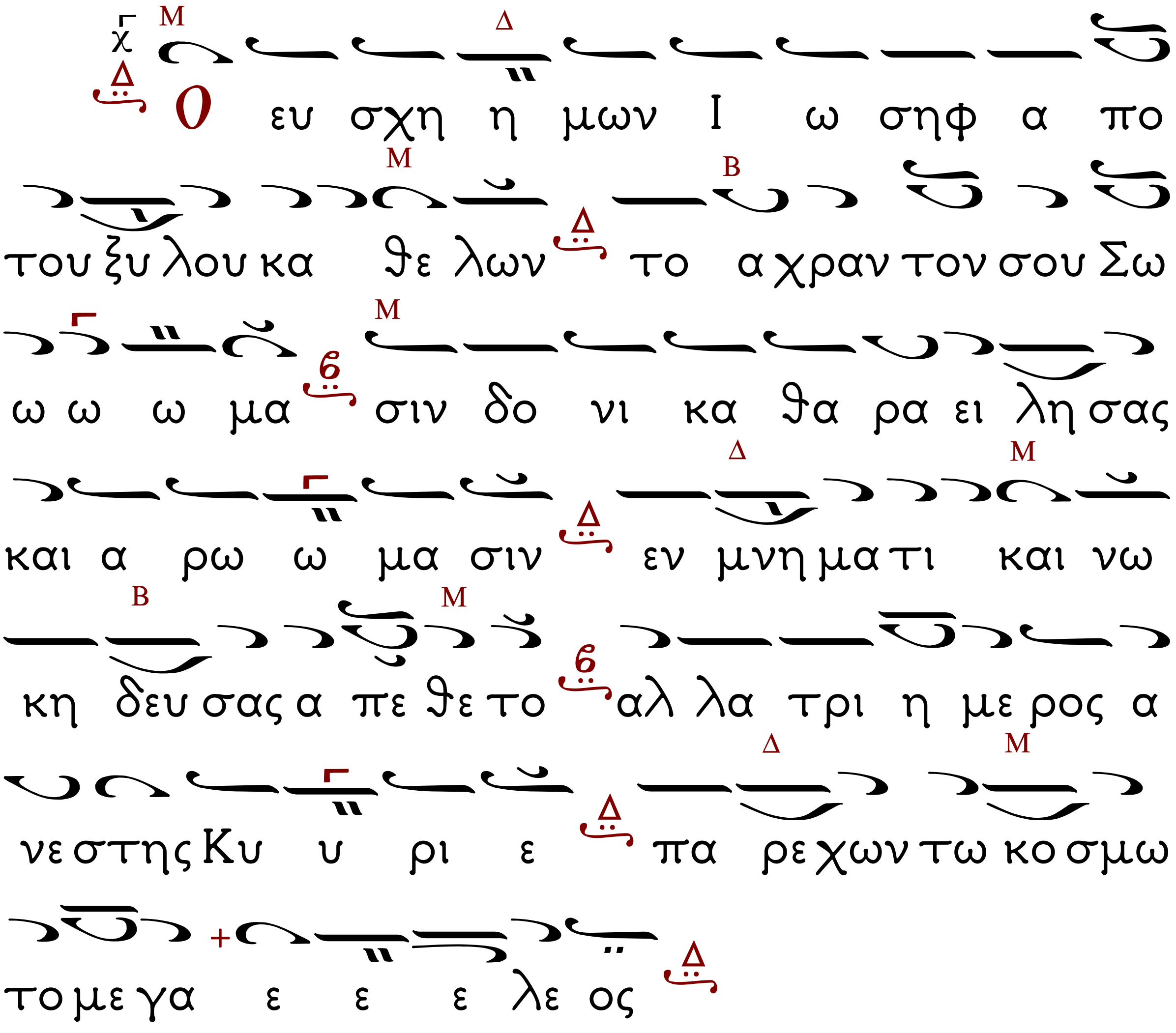

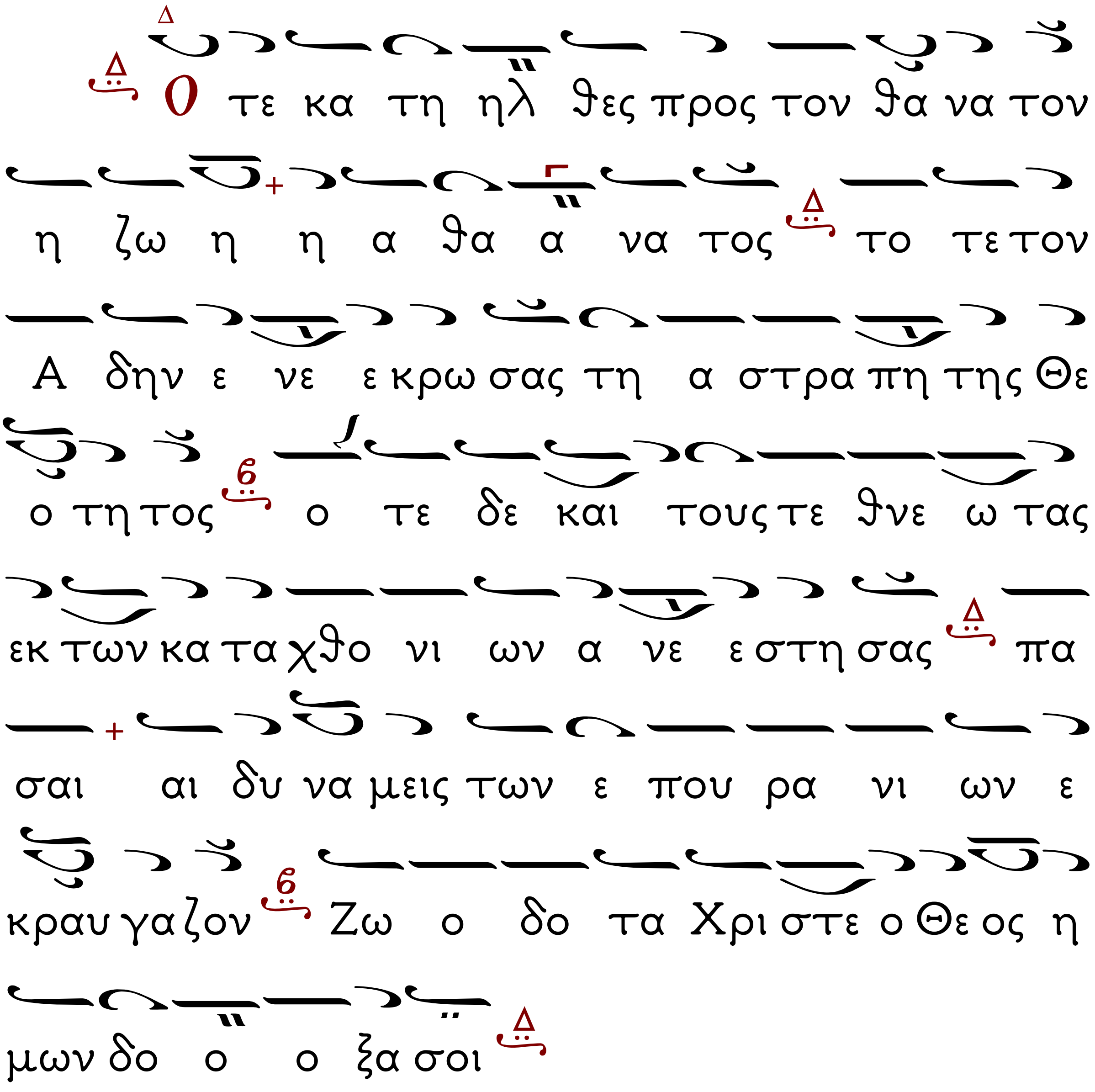
Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον
η ζω η η α θα α να τος το τε τον
Α δην ε νε ε κρω σας τη α στρα πη της Θε
ο τη τος ο τε δε και τους τε θνε ω τας
εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πα
σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η
μων δο ο ο ξα σοι

Δόξα...τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

σιν ι α αμαα τα πα

Καὶ νῦν Ταις Μυ ρο φο ο ροις γυ ναι

ξι πα ρα το μνη μα ε πι στας ο Αγ γε λος

ε βο ο ο ο α τα μυ ρα τοις θνη τοις υ

παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι α φθο

ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα κραυ γα σα

τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων

τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ο ο ος

Μετὰ τὴν α´ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος α´. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νεόφωτος ἀστήρ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, Ἐφραὶμ Θαυματουργέ, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων σου, καταυγάζων τὰ πέρατα. Ὅθεν σήμερον, τῆς σῆς ἀθλήσεως μάκαρ, ἑορτάζομεν, τὴν ἑορτὴν τὴν ἁγίαν, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι

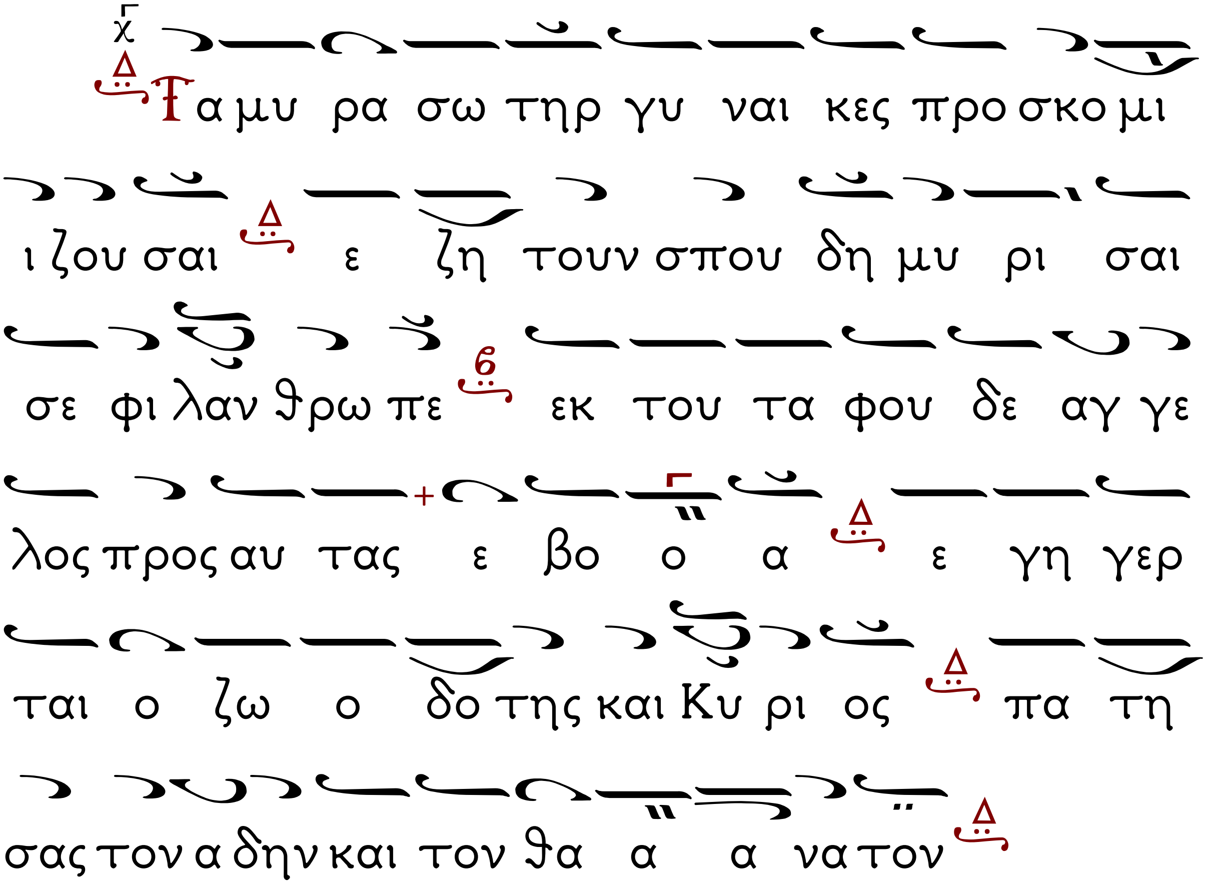

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπιπεσόντων τῇ ἁγίᾳ Μονῇ σου, ἀγαρηνῶν οἷα περ λύκων ἀγρίων, σὲ τοῦ Χριστοῦ ἀρνίον τὸ πραότατον, Πάτερ κατεσπάραξαν, πολυτρόποις βασάνοις· ἔνθεν ἀνελήλυθας, πρὸς οὐράνιον μάνδραν, ὁσιομάρτυς Ἅγιε Ἐφραὶμ, καὶ μαρτυρίου, ἐδέξω, διάδημα.

Δόξα.. Καὶ νῦν...

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι, Γυναῖκες Σωτὴρ Ἀγγέλου τῇ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεόν σε τῶν ὅλων ἐκήρυττον, καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· ὄντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωή.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐν τῷ ὄρει Ἀμώμων ἀναδραμών, πρὸς αἰώνια ὄρη κατὰ Δαυϊδ, τὸν νοῦν σου ἀνύψωσας, διὰ βίου λαμπρὸτητος, καὶ μαρτυρίου δρόμον, ἀνδρείως διήνυσας,

βαρβαρικῆς μανίας, γενόμενος σφάγιον· ὅθεν διπλοῦν γέρας, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, καὶ βλύζεις ἰάματα, Ἐφραὶμ πάτερ τοῖς σπεύδουσι, τοῖς τιμίοις λειψάνοις σου· αὐτὰ γὰρ τῇ σεπτῇ σου Μονῇ, ὥσπερ πλοῦτον θεῖον ἐφανέρωσας, τοὺς πιστῶς προσιόντας, ἀεὶ ἁγιάζοντα.

Δόξα.. Καὶ νῦν...

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

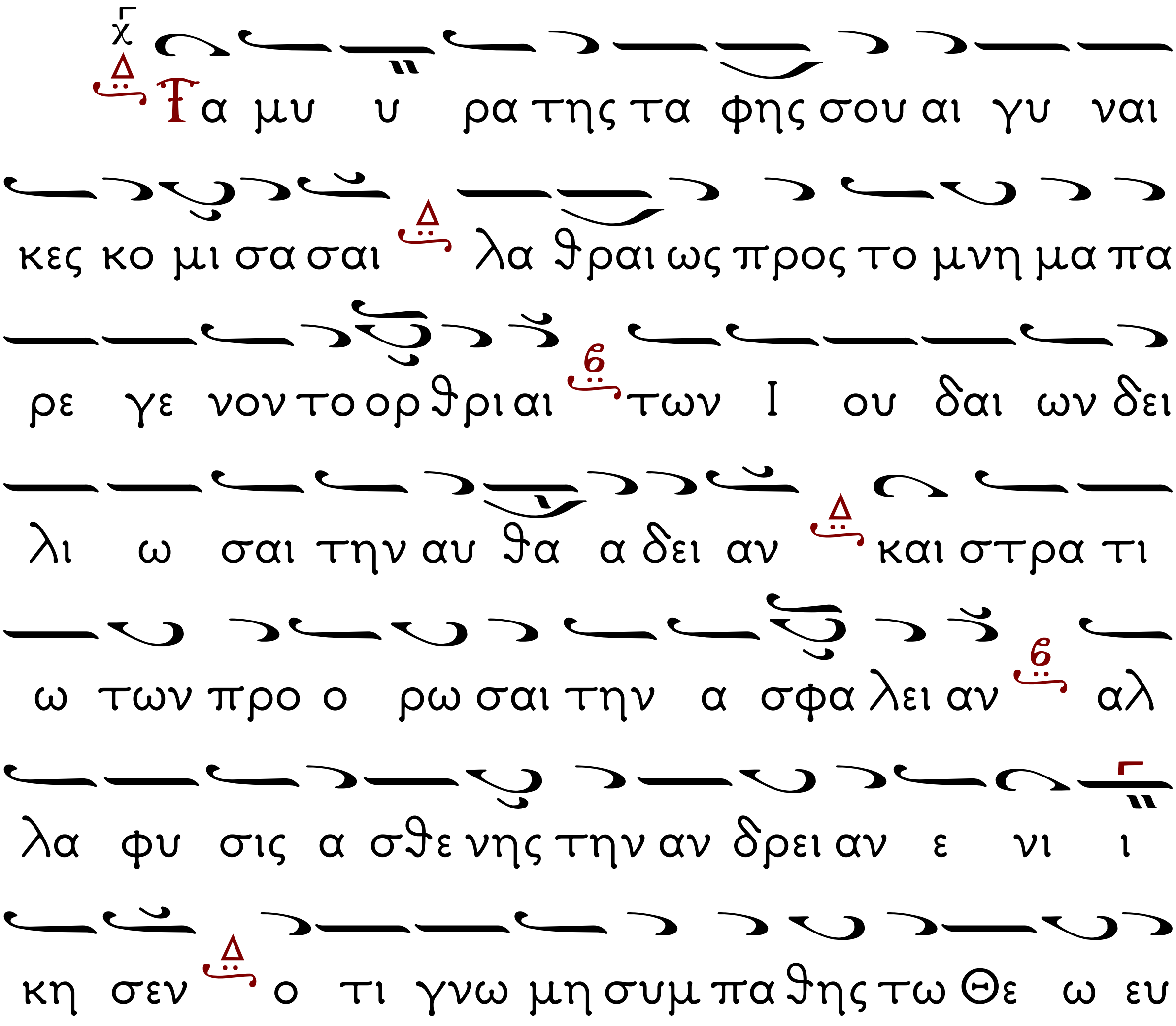

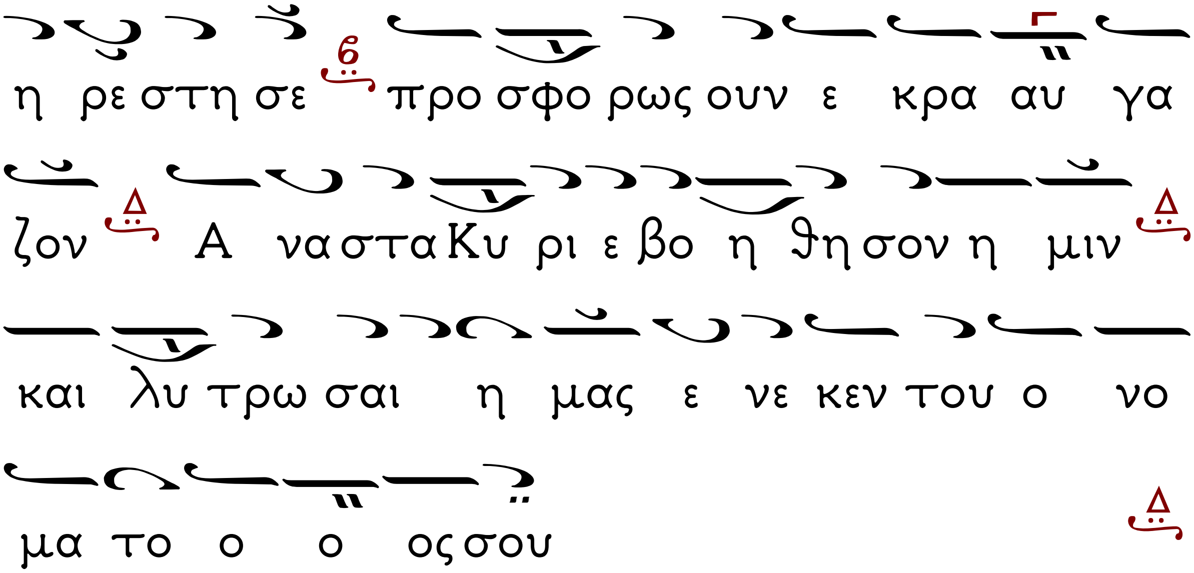
η ρε στη σε προ σφο ρως ουν ε κρα αυ γα
ζον Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν
και λυ τρω σαι η μας ε νε κεν του ο νο
μα το ο ο ος σου

Τὸ α′ Ἀντίφωνον τοῦ δ′ Ἤχου.

Ἦχος λ τος

Εκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σω τηρ μου Δίς

Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
σε σθε α πε ξη ραμ με νοι Δίς

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι

ου ο θα να τος του Ο σι ου αυ του ου (δίς)

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὸ τρίτον.

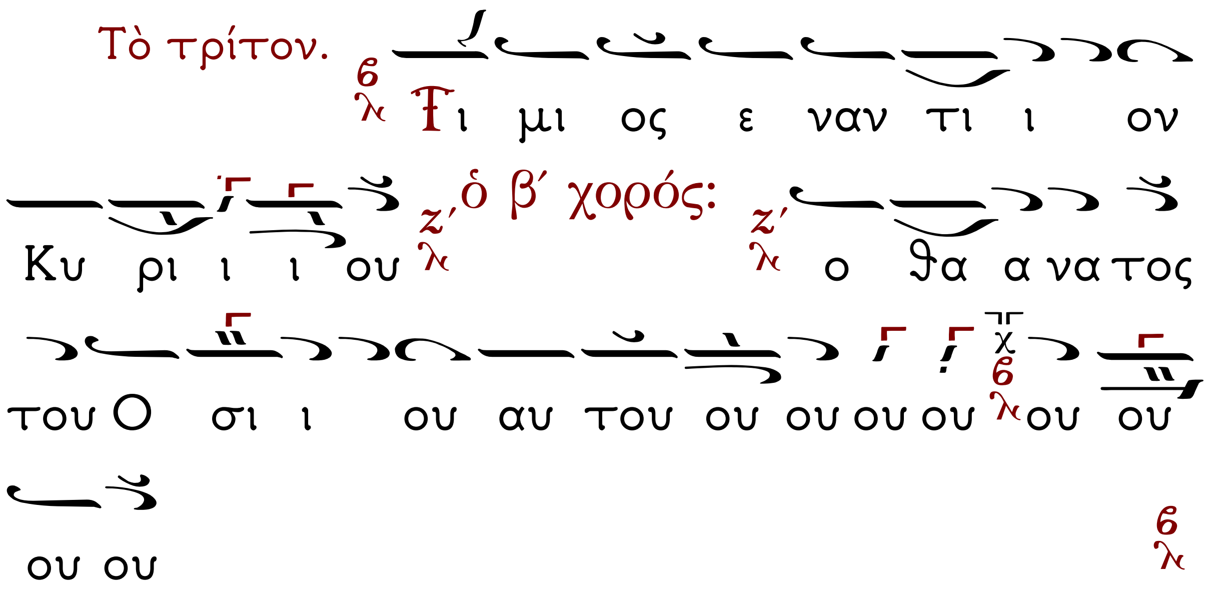

Καί ἀκολουθεῖ
ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός: Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: Α μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον Αι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:

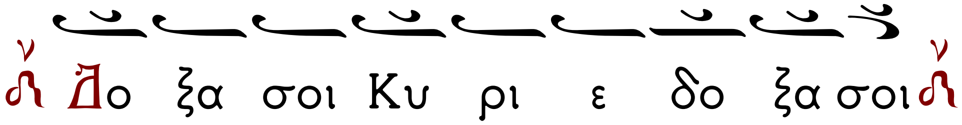

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν΄ ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

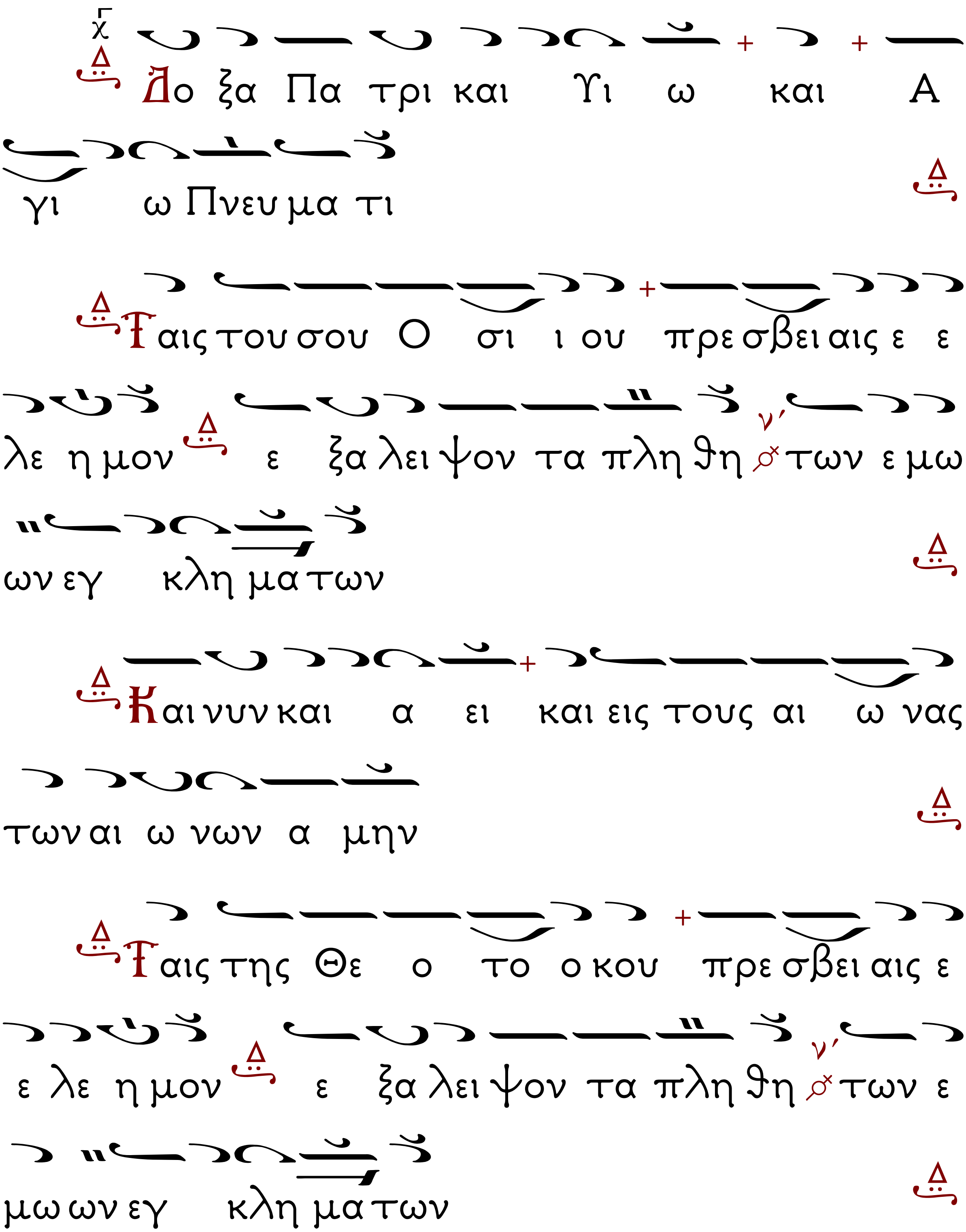
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Ταις του σου Ο σι ι ου πρε σβει αις ε ε
λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω
ων εγ κλη μα των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε
μω ων εγ κλη μα των

Ἦχος λ̱π Πα

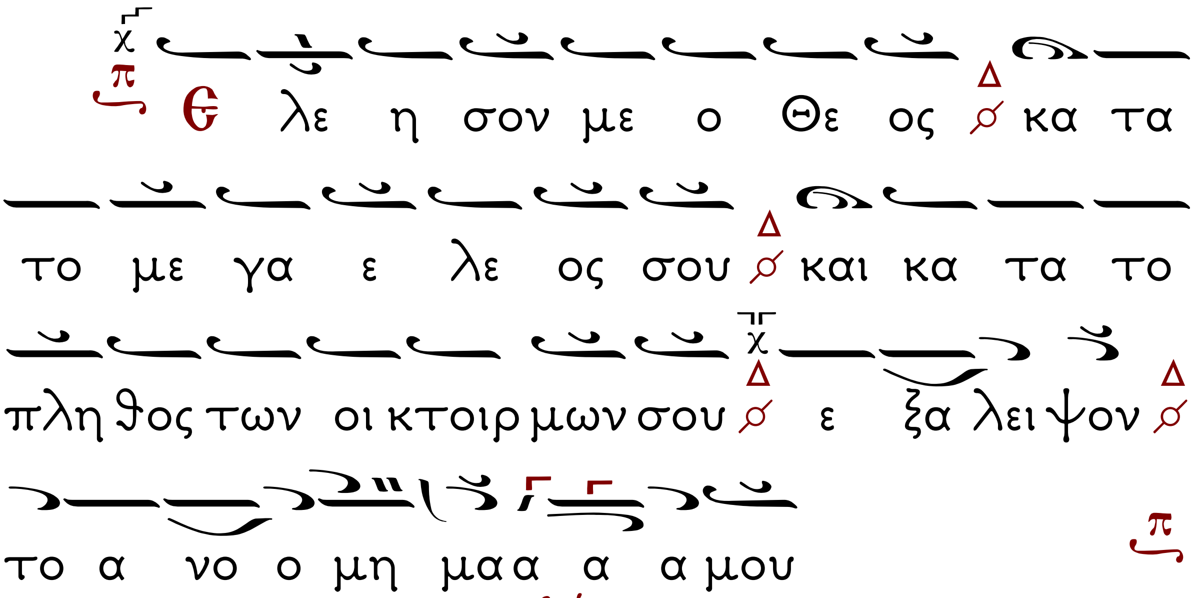

Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

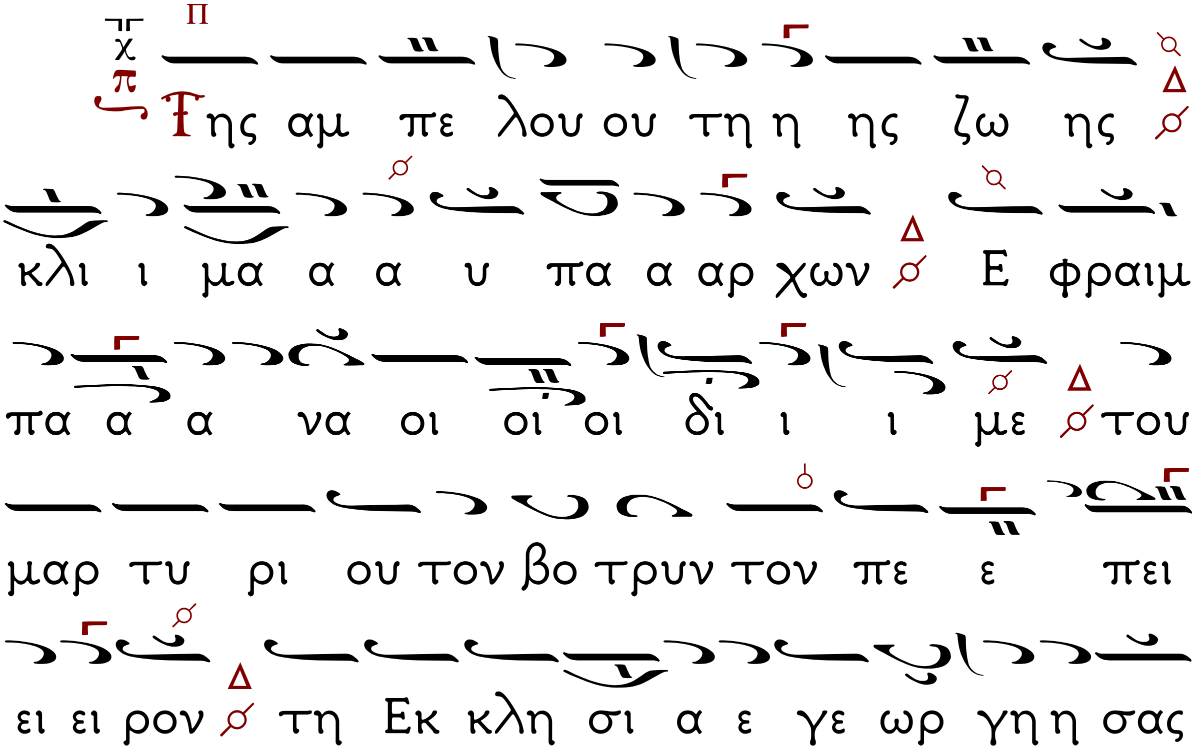

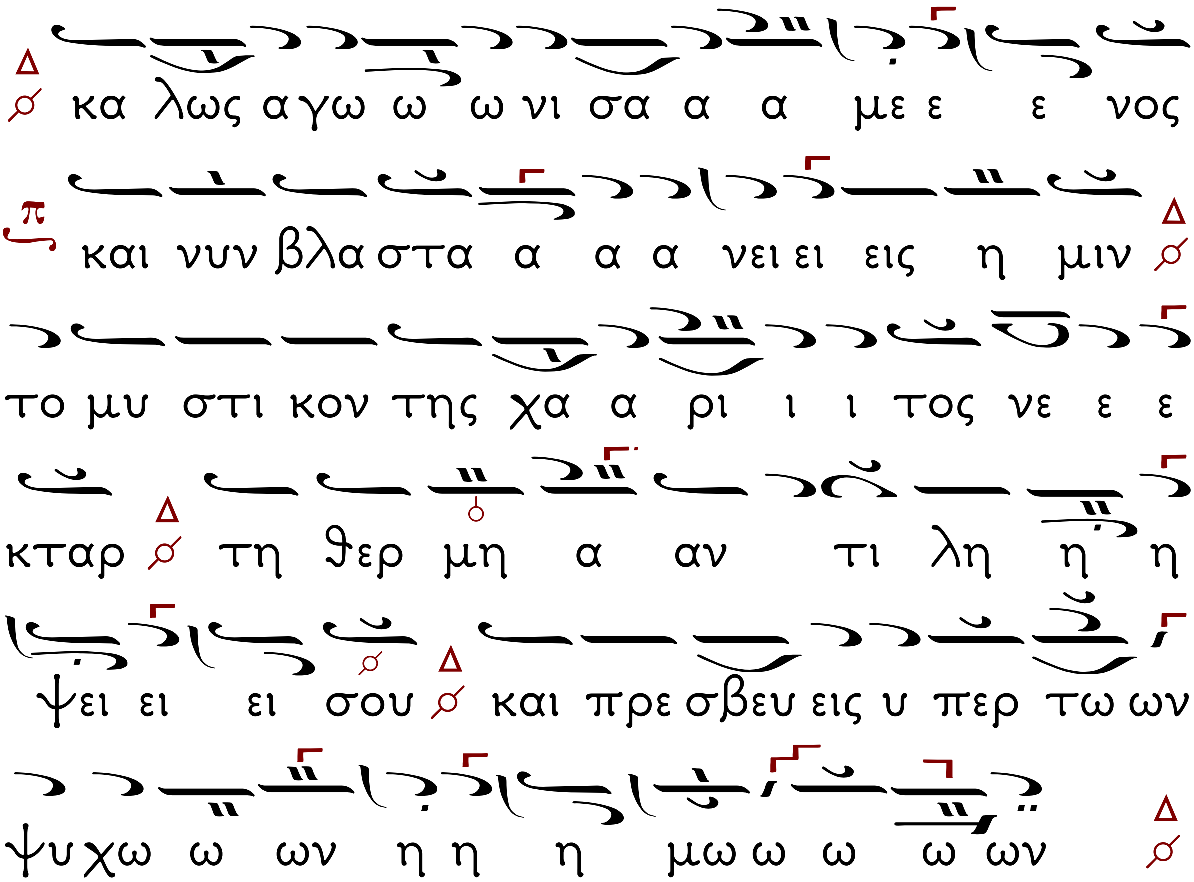

Ὁ ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

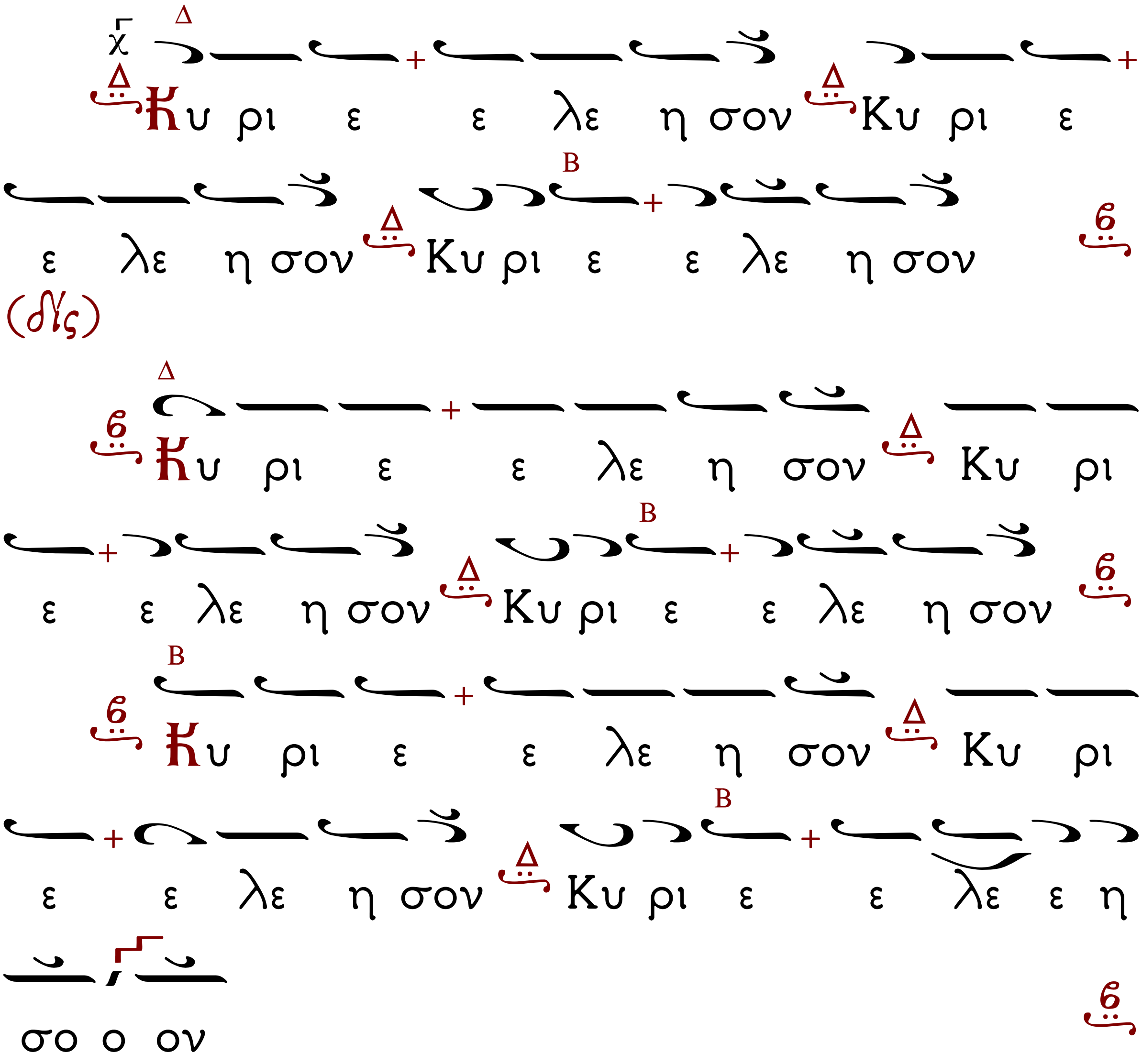

Εἶτα οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῶν Μυροφόρων, Ὠδὴ α΄ Ὁ Εἱρμὸς

Ἦχος Πα

Τὴν Μωσέως ᾠδήν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχή. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Την Μω σε ε ως ω δην α να λα

βου σα βο η σον ψυ χη βο η θος και σκε πα

στης ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι αν

ου τος μου Θε ος και δο ξα α σω αυ τον

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι

Ἐσταυρώθης σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ φύσει τοῦ Πατρός, ἐκεντήθης τὴν πλευράν, πηγάσας κόσμῳ αἷμα καὶ ὕδωρ. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Ε σταυ ρω ω θης σαρ κι ο α πα

θης τη φυ σει του Πα τρος ε κεν τη θης την

πλευ ραν πη γα σας κο σμω αι μα και υ υ δωρ

συ η μων Θε ος και δο ξα ζο με εν σε

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι

Τὸν Σταυρόν σου τιμῶ, καὶ τὴν Ταφὴν δοξάζω ἀγαθέ, καὶ ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ τὴν Ἔγερσίν σου, καὶ ἀνακράζω· Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Τον Σταυ ρο ον σου τι μω και την Τα

φην δο ξα ζω α γα θε και υ μνω και προ σκυ

νω την ε γερ σιν σου και α να κρα α ζω

συ η μων Θε ος και δο ξα ζο με εν σε

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Κἂν ἐγεύσω χολῆς, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ᾽ ἐπήγασας ἡμῖν τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Καν ε γε ευ σω χο λης ο γλυ κα σμος της Εκ κλη σι ι ας αλλ ε πη γα σας η μιν την α φθαρ σι ι αν εκ της πλευ ρα ας σου συ η μων Θε ος και δο ξα ζο με εν σε

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ἐλογίσθης Σωτήρ, μετὰ νεκρῶν νεκροὺς ἐγείρας· ἀπεγεύσω τῆς φθορᾶς· διαφθορὰν γὰρ ὅλως οὐκ ἔγνως. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν

Ε λο γι ι σθης Σω τηρ με τα νε

κρων νε κρους ε γει ει ρας α πε γευ σω της φθο

ρας δι α φθο ραν γαρ ο λως ουκ ε ε γνως

συ η μων Θε ος και δο ξα ζο με εν σε

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι

Εὐφραινέσθω Σιών, ἀγαλλιάσθω καὶ ὁ οὐρανός, ἐξανέστη Χριστός, νεκροὺς ἐγείρας ὑμνολογοῦντας· Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Ευ φραι νε ε σθω Σι ων α γαλ λι

α σθω και ο ου ρα νος ε ξα νε ε στη Χρι

στος νε κρους ε γει ρας υ μνο λο γου ουν

τας συ η μων Θε ος και δο ξα ζο με εν σε

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ὀθονίοις εἰλήσας, Ἰωσὴφ τὸ σῶμά σου Χριστέ, ἐν μνημείῳ τῷ καινῷ, κατέθετό σε τὴν σωτηρίαν, νεκροὺς δὲ ὡς Θεὸς ἐξανέστησας.

Ο θο νι οις ει λη σας Ι ω σηφ το σω μα σου Χρι στε εν μνη μει ω τω και νω κα τε θε το σε την σω τη ρι ι αν νε κρους δε ως Θε ος ε ξα νε στη σας

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ Γυναῖκες εἶδον τὸν Χριστόν, καὶ τοῖς θείοις Μαθηταῖς, ἐβόων· Ὄντως Χριστὸς ἀνέστη, δεῦτε σὺν ἡμῖν ἀνυμνεῖτε αὐτόν.

Πρ ο λα βου σαι τον ορ θρον αι γυ ναι
κες ει δον τον Χρι στον και τοις θει οις μα θη
ταις ε βο ων ο ον τως Χρι στος α νε ε
στη δευ τε συν η μιν α νυ μνει ει τε αυ τον

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι

Παναγία Τριάς, μία Θεότης, ἄναρχε μονάς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα, σῷζε τὸν κόσμον. Σὺ ἡμῶν Θεός, καὶ δοξάζομέν σε.

Πα να γι α Τρι ας μι α Θε ο
της α ναρ χε μο νας ο Πα τηρ και ο Υι ος

και θει ον Πνε ευ μα σω ζε τον κο ο σμον π συ η

μων Θε ος και δο ξα ζο με εν σε π

π Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας π

Τὴν ἀρχαίαν ἀράν, ἐν γαστρί σου λύσασα Σεμνή, ἀνεβλάστησας ἡμῖν, τὴν εὐλογίαν, βρέφος τεκοῦσα· οὗτος γὰρ Θεός, εἰ καὶ σάρκα φορεῖ.

Π

π Την αρ χαι αν α ραν Δ εν γα στρι σου

λυ σα σα Σε μνη π α νε βλα στη σας η μιν π

την ευ λο γι ι αν βρε φος τε κου ου σα π ου

τος γαρ Θε ος ει και σα αρ κα φο ρει π

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.
Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξης ἀπολαύων θεϊκῆς, καὶ φωτισμοῦ ἀπορρήτου πληρούμενος, λόγον μοι πρυτάνευσον, καὶ φωτισμόν μοι παράσχου πρεσβείαιςσου, Ἐφραὶμ θεοφόρε, ὅπως ὑμνήσω τοὺς ἄθλους σου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴθυνας τὸν νοῦν σου ἐκ παιδός, τοῖς τοῦ Κυρίου προστάγμασιν Ὅσιε, πρὸς ζωὴν τὴν κρείττονα, καὶ μοναστὴς θεοφόρος καὶ ἄμωμος, ἐν Ἀμώμων ὄρει, κατὰ Δαυῒδ ἐχρημάτισας.

Δόξα...

Δύναμιν λαβὼν παρὰ Θεοῦ, βαρβαρικῆς ἰταμότητος ἔφοδον, ἀκλινῶς ὑπέμεινας, τῆς εὐσεβείας προφαὶνων τὴν δύναμιν, Ἐφραὶμ θεοφόρε, ἐν τῷ στρεβλοῦσθαι τὸ σῶμά σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὅλη καθαρὰ καὶ ἐκλεκτή, τῆς παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν, ὤφθης Παναμώμητε, καὶ τὸν Θεὸν τῶν ἁπάντων ἐκύησας, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν γηγενῶν σωματούμενων.

Ὠδὴ γ΄. Τῶν Μυροφόρων.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

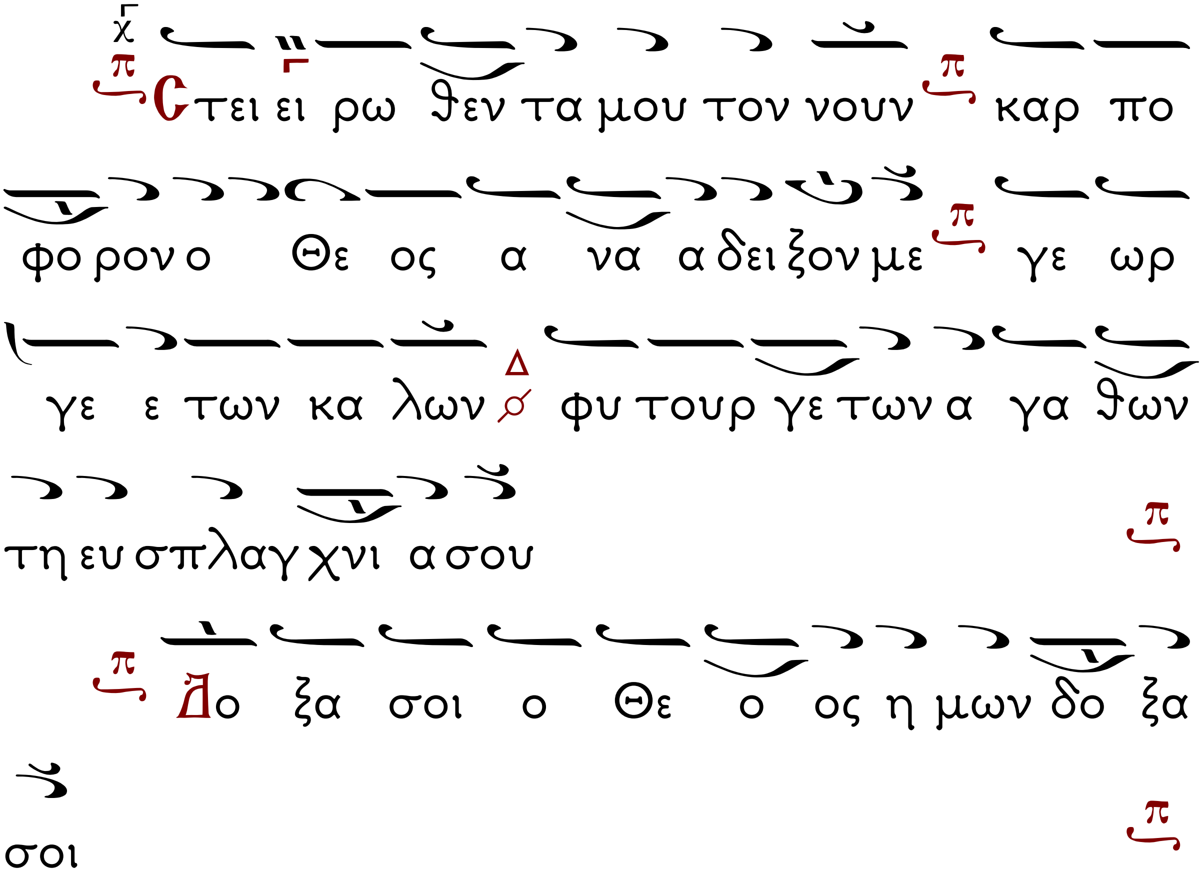

Τὰς παλάμας Ἰησοῦ, προσηλώσας ἐν Σταυρῷ τὰ ἔθνη πάντα, ἐκ τῆς πλάνης συλλαβών, πρὸς ἐπίγνωσιν τὴν σήν, συνεκαλέσω Σωτήρ.

Τας πα λα μας Ι η σου προ ση λω σας
εν Σταυρω τα ε θνη πα αν τα εκ της πλα
νης συλ λα βων προς ε πι γνω σιν την σην
συ νε κα λε σω Σω τηρ

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι

Ἰουδαίων ὁ λαός, τῷ Πιλάτῳ ἐκβοᾷ· Ἀπόλυσόν μοι τὸν κακοῦργον λῃστήν, ἆρον, ἆρον, σταύρωσον τὸν ἀναμάρτητον.

Ι ου δαι ων ο λα ος τω Πι λα τω
εκ βο α α πο λυ σο ον μοι τον κα
κου ουρ γον λη στην α ρον α ρον σταυ ρω
σον τον α να μαρ τη τον

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, συνεσκότασε τὸ φῶς, ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ ἐκ τάφου νεκροί, ἐξανέστησαν πολλοί, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

Σταυ ρω θεν τος σου Χρι στε συ νε
σκο τα σε το φως η γη ε σει ει σθη και
εκ τα α φου νε κροι ε ξα νε στη σαν
πολ λοι φο ο βω του κρα τους σου

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κλαυθμῷ ἐβόα· Ποῦ πορεύῃ Υἱὲ; ποῦ ἀπέρχῃ ὁ ἀμνός, ὁ ὑπὲρ πάντων σφαγείς;

Πα ρε στω σα τω Σταυ ρω η α
μνας σου Ι η σου κλαυ θμω ε βο ο α
που πο ρε ευ η Υι ε που α περ χη ο α
μνος ο υ περ παν των σφα γεις

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι

Προσκυνῶ σου τὸν Σταυρόν, ἀνυμνῶ καὶ τὴν ταφήν, τιμῶ τὰ Πάθη, καὶ τοὺς ἥλους τῶν χειρῶν, καὶ τὴν λόγχην Ἰησοῦ, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Προ σκυ νω σου τον Σταυ ρον α νυ
μνω και την τα φην τι μω τα πα α θη και
τους η λους των χει ρων και την λογ χην Ι η

σου και την Α να στα α σιν

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ἐξανέστης Ἰησοῦ, ἐσκυλεύθη ὁ ἐχθρός, Ἀδὰμ ἐρρύσθη, καὶ ἡ Εὔα σὺν αὐτῷ, τῶν δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, τῇ Ἀναστάσει σου.

Ε ξα νε στης Ι η σου ε σκυ λευ θη ο εχ θρος Α δαμ ερ ρυ υ σθη και η Ευ α συν αυ τω των δε σμων και της φθο ρας τη Α να στα σει σου

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ἀναστάντος σου Χριστέ, συνετρίβησαν μοχλοί, καὶ πύλαι ᾍδου, καὶ θανάτου τὰ δεσμά, διελύθησαν εὐθύς, φόβῳ τοῦ κράτους σου.

π Ἀ να σταν τος σου Χρι στε π συ νε
τρι βη σαν μο χλοι και πυ λαι Α α δου π και
θα να του τα δε σμα Δ δι ε λυ θη σαν ευ
θυς φο ο βω του κρα τους σου π

π Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα
σοι π

Θεοδόχε Ἰωσήφ, δεῦρο στῆθι μεθ᾽ ἡμῶν. Ἀνέστη κράζων, Ἰησοῦς ὁ λυτρωτής, ὁ ἐγείρας τὸν Ἀδάμ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

π Θε ο δο χε Ι ω σηφ π δευ ρο στη θι
μεθ η μων α νε στη κρα α ζων π Ι η

σους ο λυ τρω της ο ε γει ρας τον Α δαμ

τη ευ σπλαγ χνι α αυ του

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι

Εὐφραινέσθω σὺν ἡμῖν, Μαθητῶν ἡ δωδεκάς, σὺν Μυροφόροις γυναιξί, καὶ Ἰωσήφ, καὶ τοῖς ἄλλοις Μαθηταῖς, καὶ Μαθητρίαις Χριστοῦ.

Ευ φραι νε σθω συν η μιν μα θη των

η δω δε κας συν Μυ ρο φο ροις γυ ναι ξι και

Ι ω σηφ και τοις αλ λοις μα θη ταις και μα

θη τρι ι αις Χρι στου

Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα

σοι

Συν Πα τρι και τον Υι ον και το Πνευ

μα το ευ θες την μι αν φυ υ σιν προ σκυ

νω και α νυ μνω τοις προ σω ποις δι αι ρων

και τη ου σι α ε νων

Σὺν Πατρὶ καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, τὴν μίαν φύσιν, προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις διαιρῶν, καὶ τῇ οὐσίᾳ ἑνῶν.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Μα κα ρι α ει Σε μνη η εκ ρι ζης

Ι εσ σαι εξ ης η ρα αβ δος και το αν

θος ο Χρι στος κα τα σαρ κα δι η μας α να

βλα στη σα σα

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ γ΄. Ἦχος α΄.
Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψώσας τὸν νοῦν σου πρὸς Θεόν, ταῖς θείαις ἀναβάσεσι, σαρκὸς τὸ φρόνημα ἀπενέκρωσας, καὶ ἀπαθείας ὤφθης κειμήλιον, πόνοις τῆς ἀσκήσεως. Ἐφραὶμ παμμακάριστε, προγυμνάζων σεαυτὸν πρὸς τὴν ἄθλησιν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς εἶδες ὡς θῆρες ἀπηνεῖς, κατὰ τῆς θείας μάνδρας σου, ἐπιπεσόντα στίφη τὰ βάρβαρα, ἔστης ἀκλόνητος καὶ ἀπτόητος, τούτων ἐπιθέσεσι, καὶ βασάνων ἔφοδον, παρ᾽ αὐτῶν θεοφόρε ὑπέμεινας.

Δόξα...

Παντοίων κολάσεων ποινάς, ὑπήνεγκας ὡς ἄσαρκος, καὶ τοῦ Βελίαρ πᾶσαν τὴν δύναμιν, τῇ ἀνενδότῳ πάτερ ἐνστάσει σου, Ἐφραὶμ ἐξενεύρισας, καὶ Μαρτύρων στέφανον, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω μακάριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον Ἁγνή, ὡς οἶκος ἁγιάσματος, καὶ παρθενίας πάναγνον σκήνωμα,

σαρκὸς ἐν εἴδει ἡμῖν γεγένηκας· ὅθεν καθαγίασον, θερμῶς ἱκετεύω σε, τὴν ῥυπῶσαν Παρθένε καρδίαν μου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.
Ἦχος β'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας, ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βιώσας ὡς ἄγγελος, ἐν ἐγκρατείᾳ πολλῇ, οἰκείοις ἐν αἵμασι, τὴν σὴν ἁγίαν στολήν, ἐφοίνιξας Ὅσιε· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις, ἱερῶς διαλάμπων, δίδου ἡμῖν ὑψόθεν, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, Ἐφραὶμ ὁσιομάρτυς, ἐν πᾶσι βοήθειαν.

Δόξα... Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς.

Τό κάτωθι τῆς ἑορτῆς. Τῶν μαθητῶν σου...

Ἦχος Δι

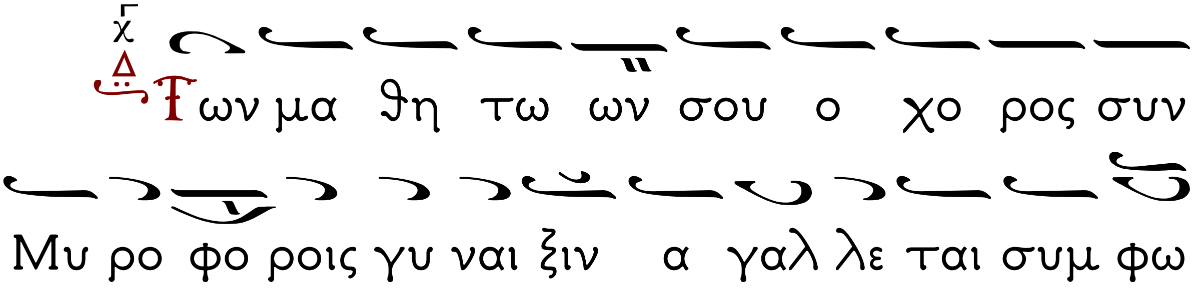

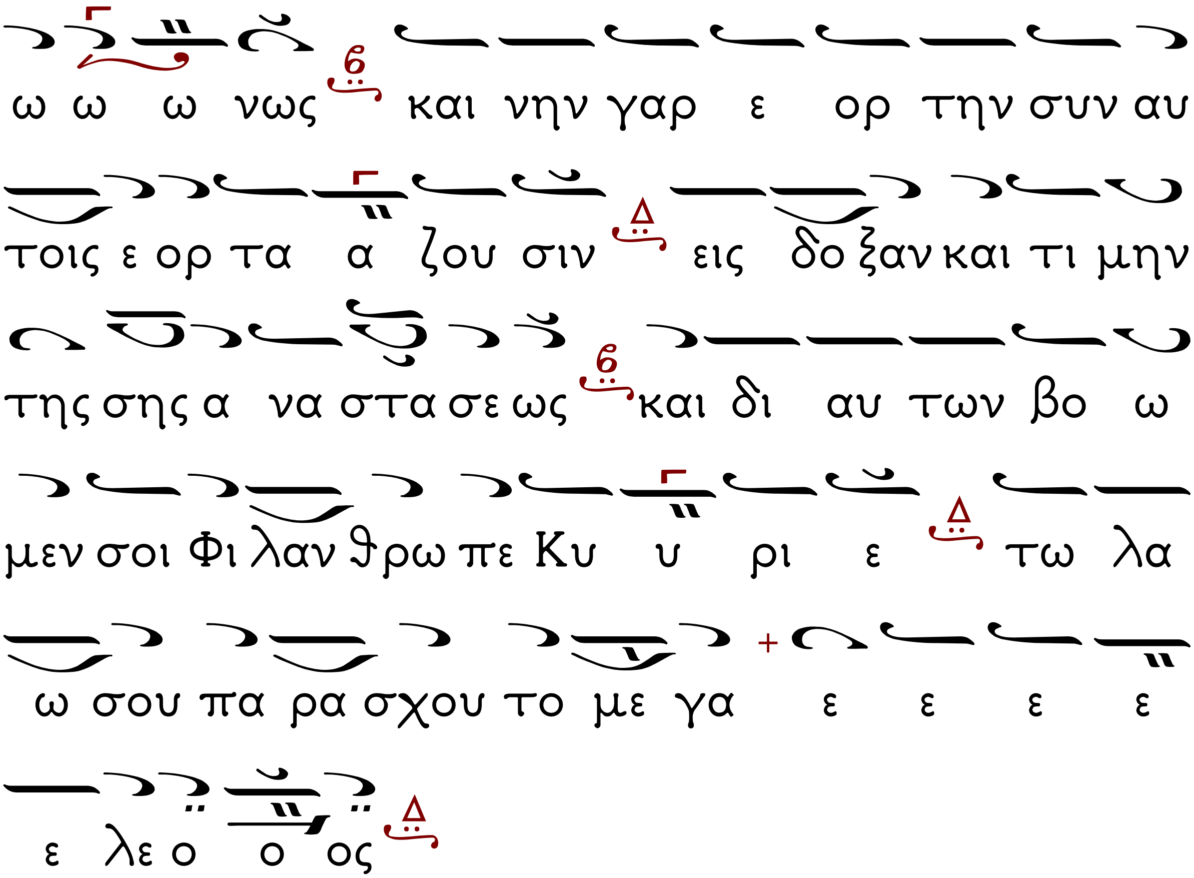
ω ω ω νως και νην γαρ ε ορ την συν αυ
τοις ε ορ τα α ζου σιν εις δο ξαν και τι μην
της σης α να στα σε ως και δι αυ των βο ω
μεν σοι Φι λαν θρω πε Κυ υ ρι ε τω λα
ω σου πα ρα σχου το με γα ε ε ε ε
ε λε ο ο ος

Κοντάκιον.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τῷ ὄρει ἤσκησας, τῶν Ἀμώμων θεόφρον, καὶ ἐν τούτῳ ἥνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον· ὅθεν σε, διπλοῖς στεφάνοις ὁ ζωοδότης, ἔστεψεν, ὁσιομάρτυς Ἐφραὶμ ἀξίως, ἐκτενῶς ἐκδυσωποῦντα, ἐλεηθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ νεότητος Χριστῷ ἀκολουθήσας Πάτερ, τὴν κοσμικὴν ἐπιφοράν, καὶ τῆς σαρκὸς τάς ἡδονάς, ἠρνήσω ὁλοτρόπως· καὶ τῇ θείᾳ μεταρσιούμενος ἀγαπήσει, ἐν ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀγγελικῇ πολιτείᾳ διέλαμψας, καὶ τῆς θείας ἐνεργείας κατοικητήριον πέφηνας, ἱδρῶσιν ἀσκητικοῖς, σῶμα καὶ ψυχὴν ἐκκαθαρθείς, τῆς τῶν παθῶν ψυχοφθόρου συνοχῆς· καὶ χερσὶ μιαιφόνοις ἐπιδρομέων ἀλλοφύλων συσχεθείς, μαρτυρικὴν ἐπεδείξω στερρότητα, ποικιλοτρόπως αἰκισθείς, καὶ στρεβλώσεις ὑποστάς, καὶ βιαίως διὰ Χριστὸν θανατωθείς· ὅθεν ὁ ζωοδότης, διπλοῖς στεφάνοις σε ἔστεψεν, ὁσιομάρτυς Ἐφραὶμ, ἐκτενῶς ἐκδυσωποῦντα, ἐλεηθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Συναξάριον.

Τῇ ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ὁσιομάρτυρος Ἐφραὶμ, τοῦ νεοφανοῦς καὶ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος κατὰ τὸν δέκατον καὶ πέμπτον αἰῶνα.

Στίχοι.

Ἀσκήσει τὴν ἄθλησιν Ἐφραὶμ συνάψας ἀξίως δεδόξασαι παρὰ Κυρίου.

Πέμπτῃ Ἐφραὶμ χερσὶ φονόεσσαις λυγρὸν εὕρατο μόρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχοι.

Ξίφει θανοῦσα καὶ βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὖθις, Εἰρήνη.
Εἰρήνη τμηθεῖσα ἀνέγρετο καὶ θάνε πέμπτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου καὶ Γαϊανοῦ.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα.

Ἦχος α' Πα

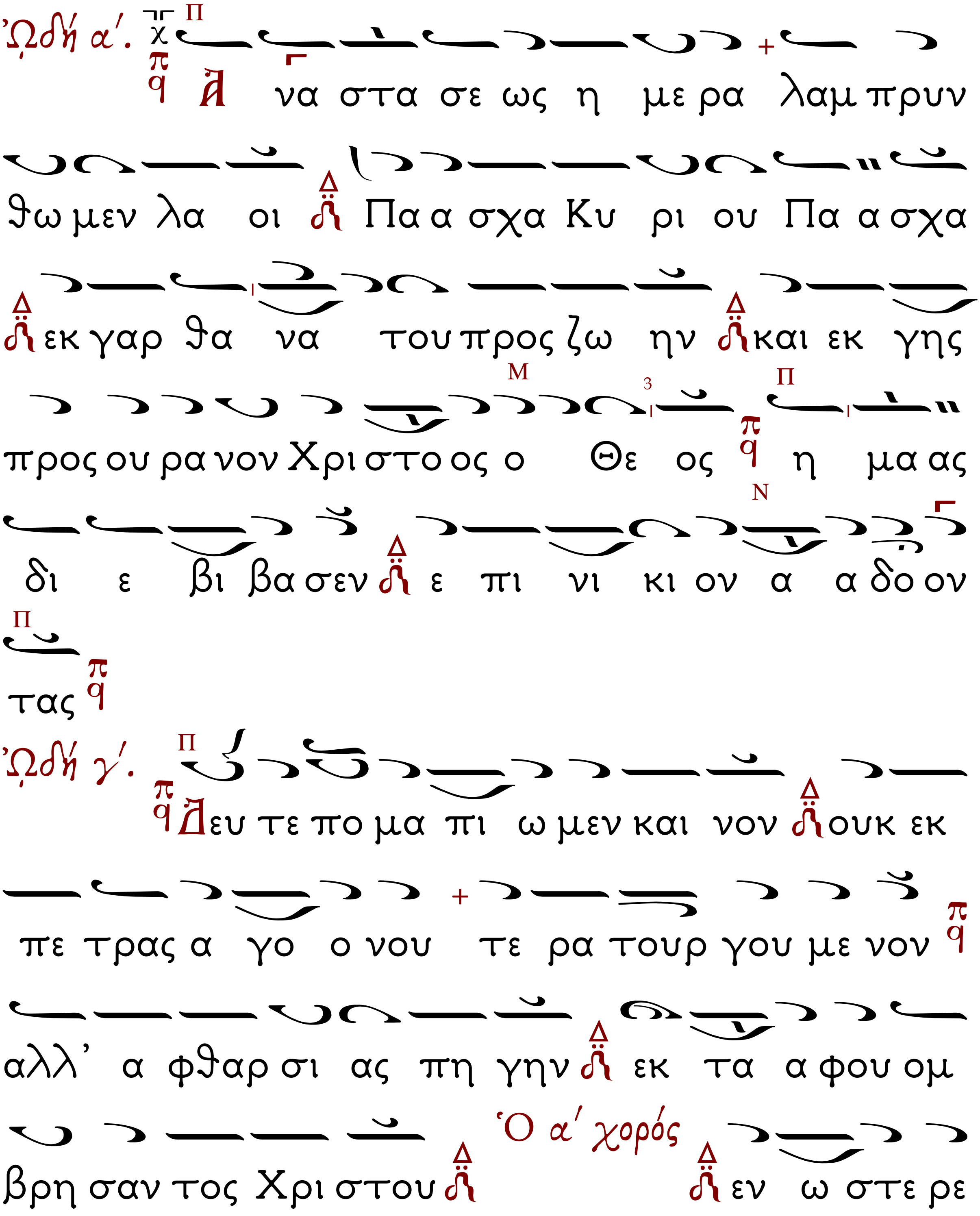

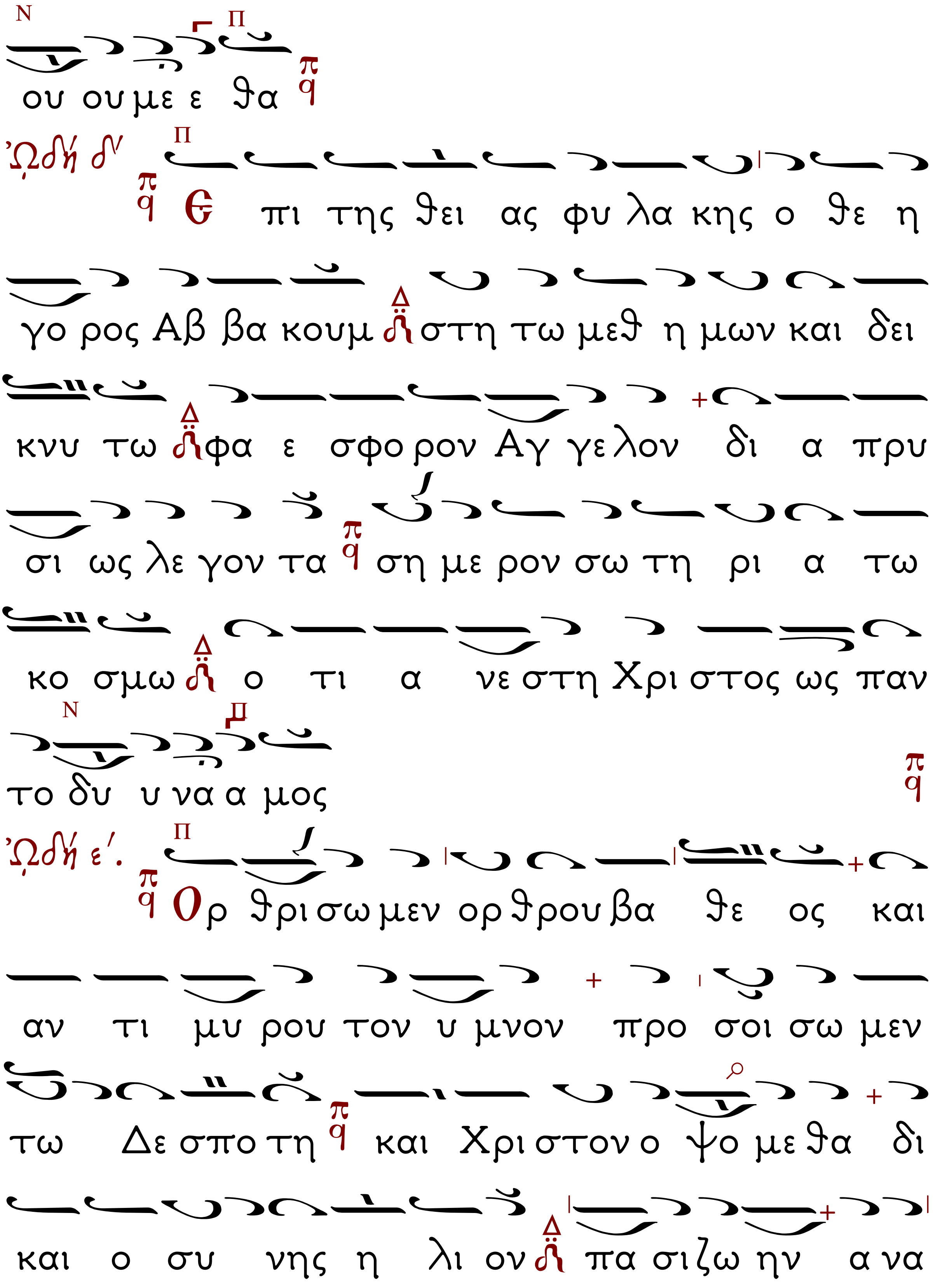
ου ου με ε θα
Ὠδὴ δʹ Ἐ πι της θει ας φυ λα κης ο θε η
γο ρος Αβ βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει
κνυ τω φα ε σφο ρον Αγ γε λον δι α πρυ
σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη ρι α τω
κο σμω ο τι α νε στη Χρι στος ως παν
το δυ υ να α μος
Ὠδὴ εʹ. Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και
αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν
τω Δε σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι
και ο συ νης η λι ον πα σι ζω ην α να

τε ελ λο ον τα

Ὠδὴ στ΄. Κα τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις

της γης και συ νε τρι ψας μο χλους αι ω

νι ι ους κα το χους πε πε δη με ε νων Χρι

στε και τρι η με ρο ος ως εκ κη τους Ι ω νας

ε ξα νε ε στης του τα φου

Ὠδὴ ζ΄. Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα

με νος γε νο με νος αν θρω πο ος πα σχει ως

θνη τος και δι α πα θους το θνη τον α

φθαρ σι ας εν δυ ει ει ευ πρε πει αν ο μο

νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και

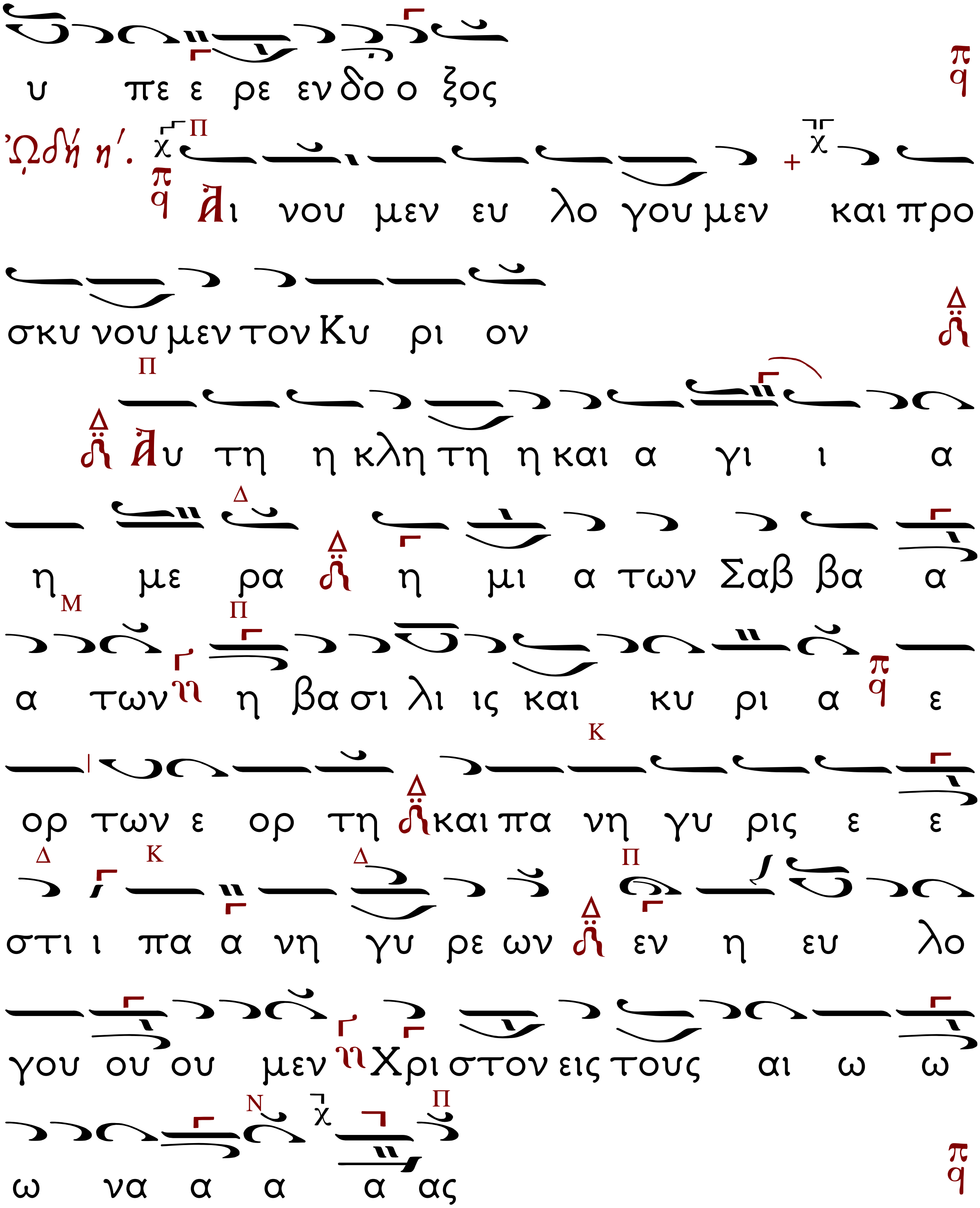

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος Πα

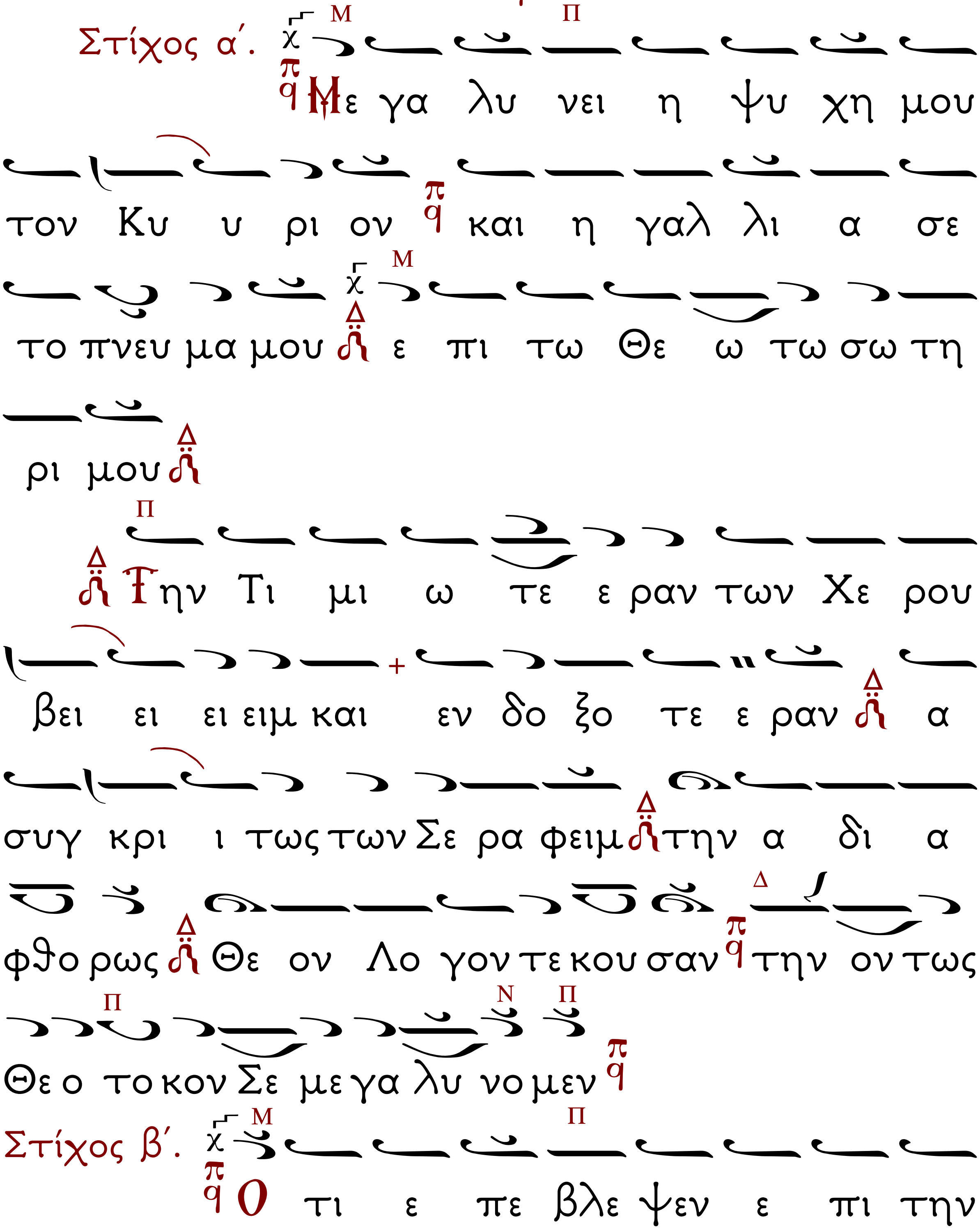

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ

α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι

αι γε νε αι

Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α

συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως

Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν

Στίχος γ΄. Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο Δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ

του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με

νοις αυ τον

Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α

συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως

Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν

Στίχος δ΄. Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

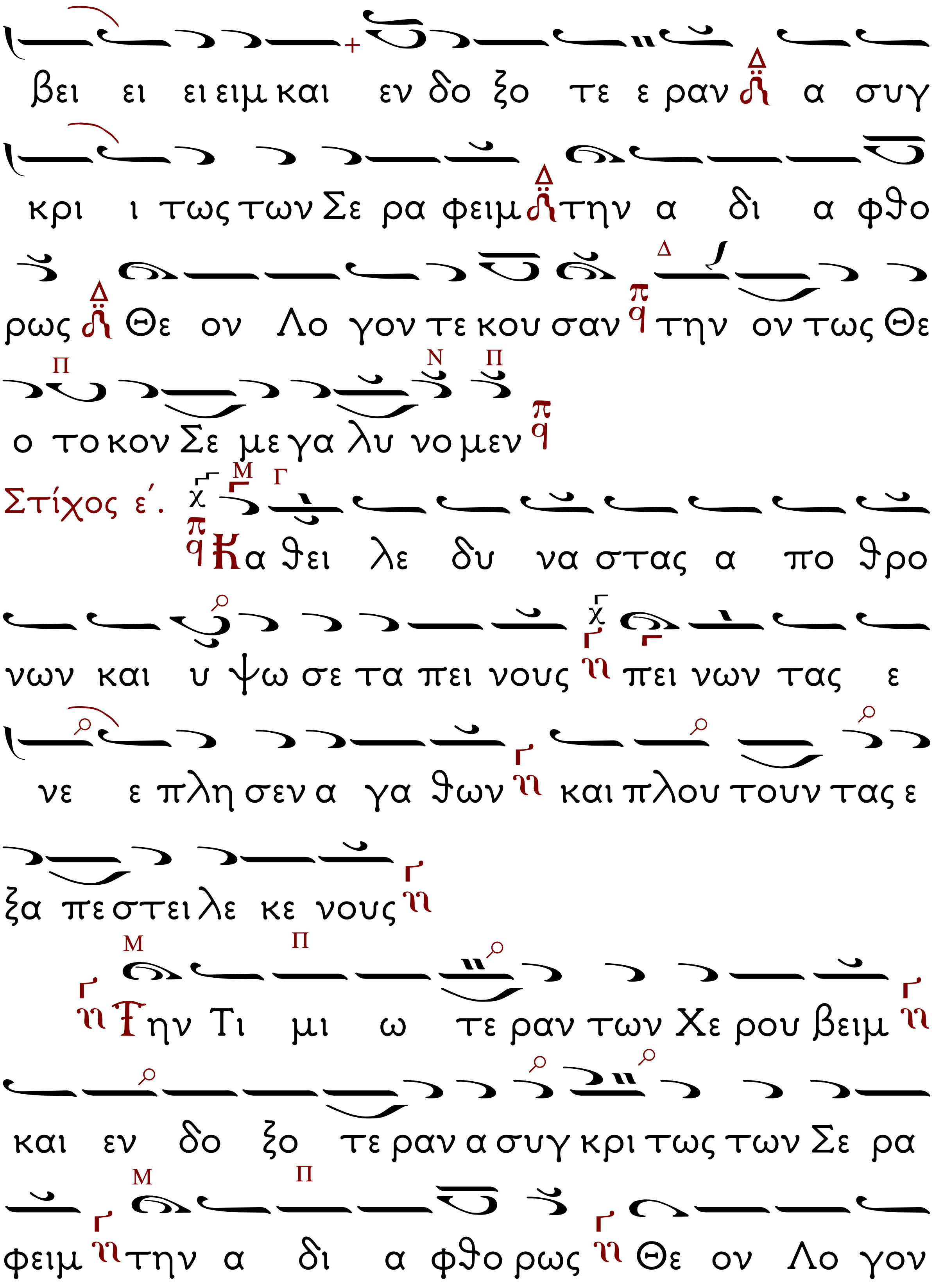
βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον Σε με γα λυ νο μεν
Στίχος ε΄. Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ

νο μεν

Στίχος στ΄. Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον Σε με γα

Εἶτα ψάλλεται ὁ Εἱρμὸς τῆς θ´ ᾠδῆς τῶν Καταβασιῶν.

Καταβασία.

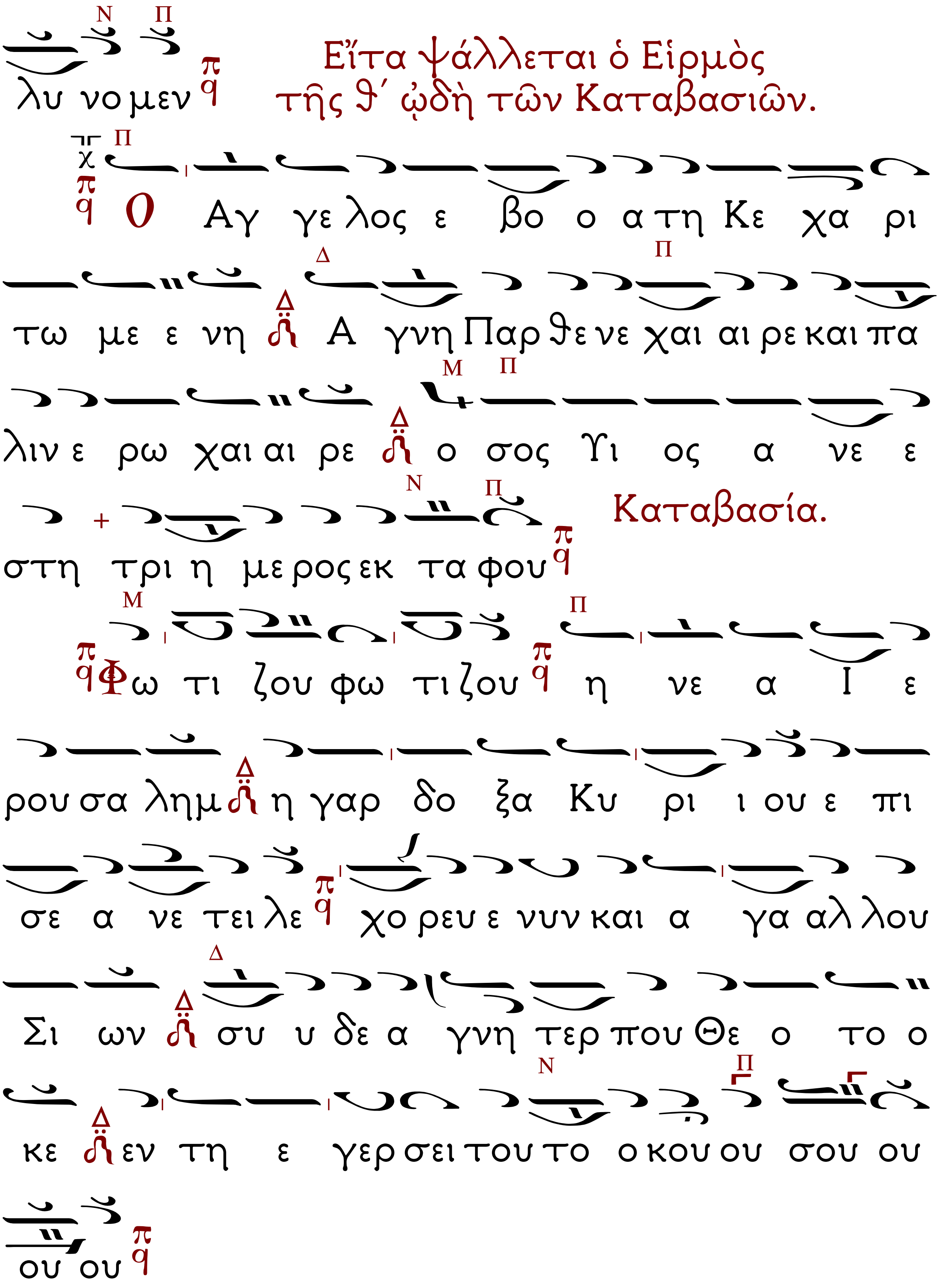

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, τὴν σὴν ζωὴν ἐλάμπρυνας, καὶ μαρτυρίου ἀγῶσιν, ὡς εὐωδέστατον θῦμα, καὶ προσφορὰ εὐπρόσδεκτος, Κυρὶῳ προσενήνεξαι, Ἐφραὶμ ἀεὶ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν ἱερὰν ἄθλησίν σου.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μυροφόρων.

Ἦχος Δι

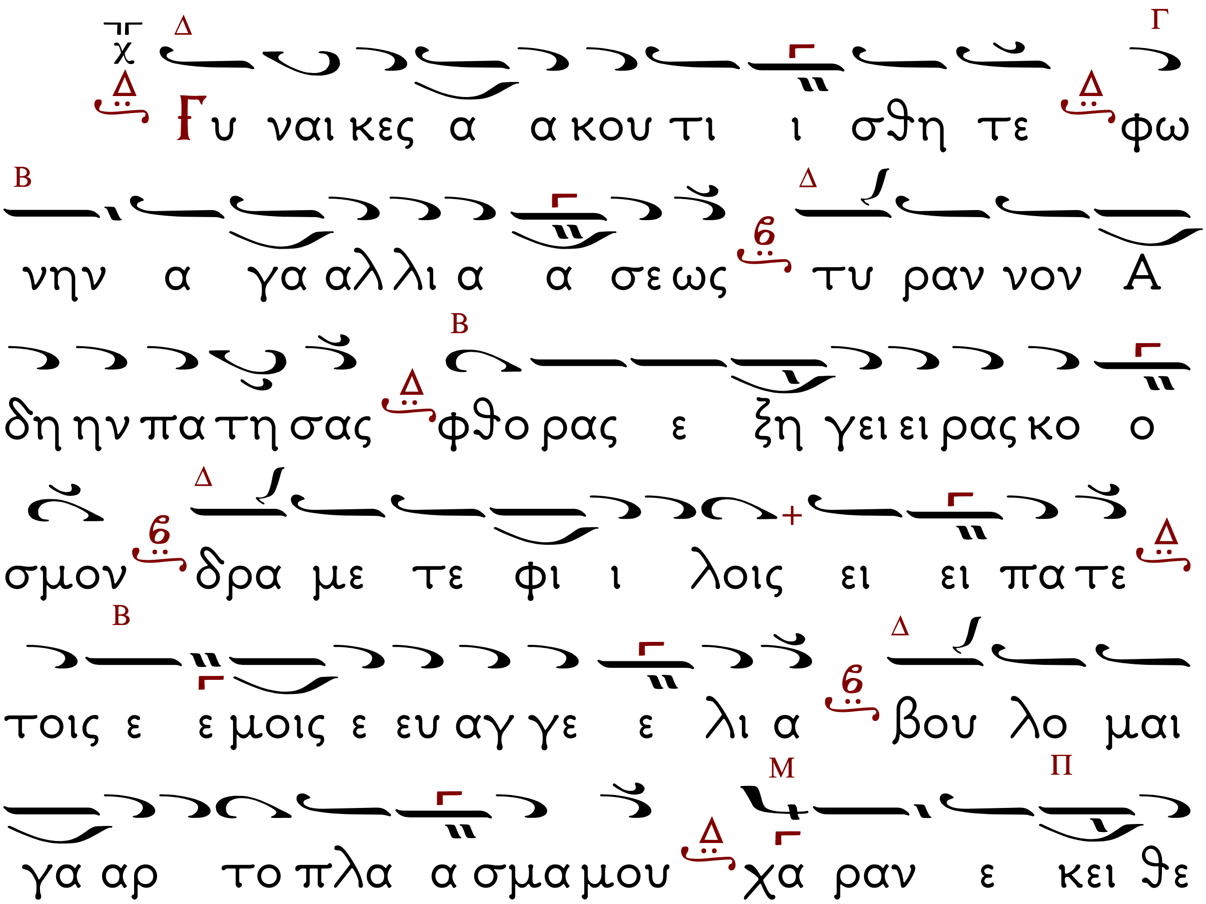

Β

εν αυ γα α α σαι Δ ὁ β΄ χορός εξ ης προ ο

ηλ θε εν η λυ υ πη η η Ϛ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἱστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἦχος Πα

Πα α σα πνο η αι νε σα α τω ω
το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε
τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα
νω ω ων αι νει ει τε α α αυ το
ο ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι ι στοις
σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω
ω

Αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα αν τες
οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του αι νει

ει ει ει τε αυ τον Π πα σαι αι δυ να α α

μεις α α αυ του Π σοι πρε ε ε ε πει υ

υ μνο ος τω Θε ε ω ω

Στίχ. Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα

τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

του

Ἐκ νεότητος Ἅγιε, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, κοσμικὴν τερπνότητα ἀπωσάμενος, καὶ πολιτείας λαμπρότητι, καὶ πόνοις ἀθλήσεως, ἐν τῷ ὄρει τῷ σεπτῷ, τῶν Ἀμώμων διέπρεψας, καὶ ἐδόξασας, τὸν Χριστὸν ἀμφοτέροις τοῖς καμάτοις, καὶ Ἀγγέλων ταῖς χορείαις, Ἐφραὶμ παμμάκαρ ἠρίθμησαι.

Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ
πιγ γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι
ω και κι θα ρα

Ὡς ἀρνίον σε ἄκακον, ἐπελθόντες οἱ βάρβαροι, οἷα θῆρες ἄγριοι κατῃκίζοντο, σὺ δὲ ἀτρέπτῳ φρονήματι, τὰ πάντα ὑπέμεινας, ἀτενίζων τῷ Χριστῷ, οὗ εἰς χεῖρας τὸ πνεῦμά σου, χαίρων δέδωκας, καὶ συνήφθης Ἁγίων ταῖς χορείαις, ὡς στερρὸς ὁσιομάρτυς, Ἐφραὶμ ἡμῶν ἀγαλλιαμα.

Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω
και χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις
και ορ γα νω

Ἐν Ὁσίοις ὡς Ὅσιος, διαλάμπεις μακάριε, καὶ ἐν ἀθλοφόροις ὡς μάρτυς ἔνθεος· ἐν ἀμφοτέρων γὰρ Ἅγιε, τοῖς πόνοις ἠρίστευσας, καὶ ἐδόξασας Χριστόν· διὰ τοῦτο θαυμάτων σοι

χάριν δέδωκεν, ὁ δεχθεὶς τοὺς ἁγίους σου ἀγῶνας· ὃν ἱκέτευε ἀπαύστως, Ἐφραὶμ ὅπερ τῶν τιμώντων σε.

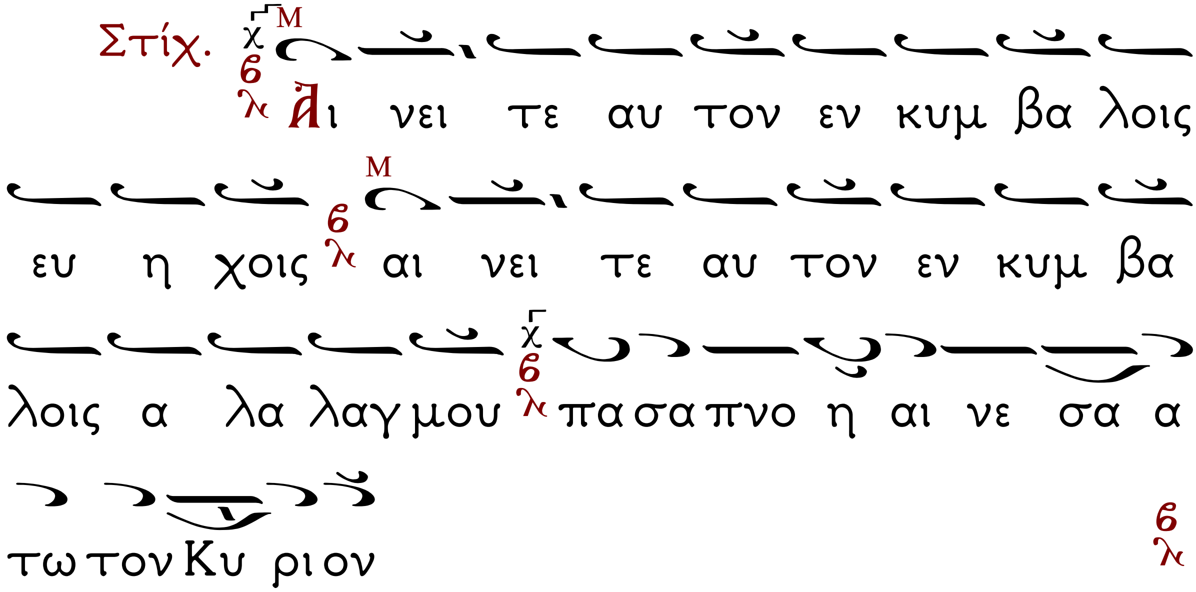

Εὐδοκίᾳ τῇ κρείττονι, τοῦ λαμπρῶς σε δοξάσαντος, μετὰ πολυχρόνιον τὰ σὰ λείψανα, ἐν γῇ κατάκρυφιν Ὅσιε, νῦν ἐφανερώθησαν, ὥσπερ ἄνθη νοητά, εὐωδίαν οὐράνιον, ἀποπνέοντα, καὶ θαυμάτων δυνάμεις ἐνεργοῦντα, τοῖς ἐν πίστει ἐξαιτοῦσιν, Ἐφραὶμ θέοφρον τὴν χάριν σου.

Δόξα Αἴνων τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω

και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Τη ης α ρε τη η η η ης τη η ην

χλαι αι αι ναν τω της α θλη σε ως αι μα α α

τι ε φοι οι οι νι ι ι ι ξας ο σι ο

μαρ τυς Εφραιμ α γω νι σα α με νο ος

νο μι ι ι ι μως τα ας α ο ρα τους γα

αρ αρ χα ας του σκο τους θρι ι ι ι ι α

α αμ βε ε ευ σας των ε ρω με νων την ρυ μην

ουκ ε ε πτη ξα ας τα α νω πο θω ω

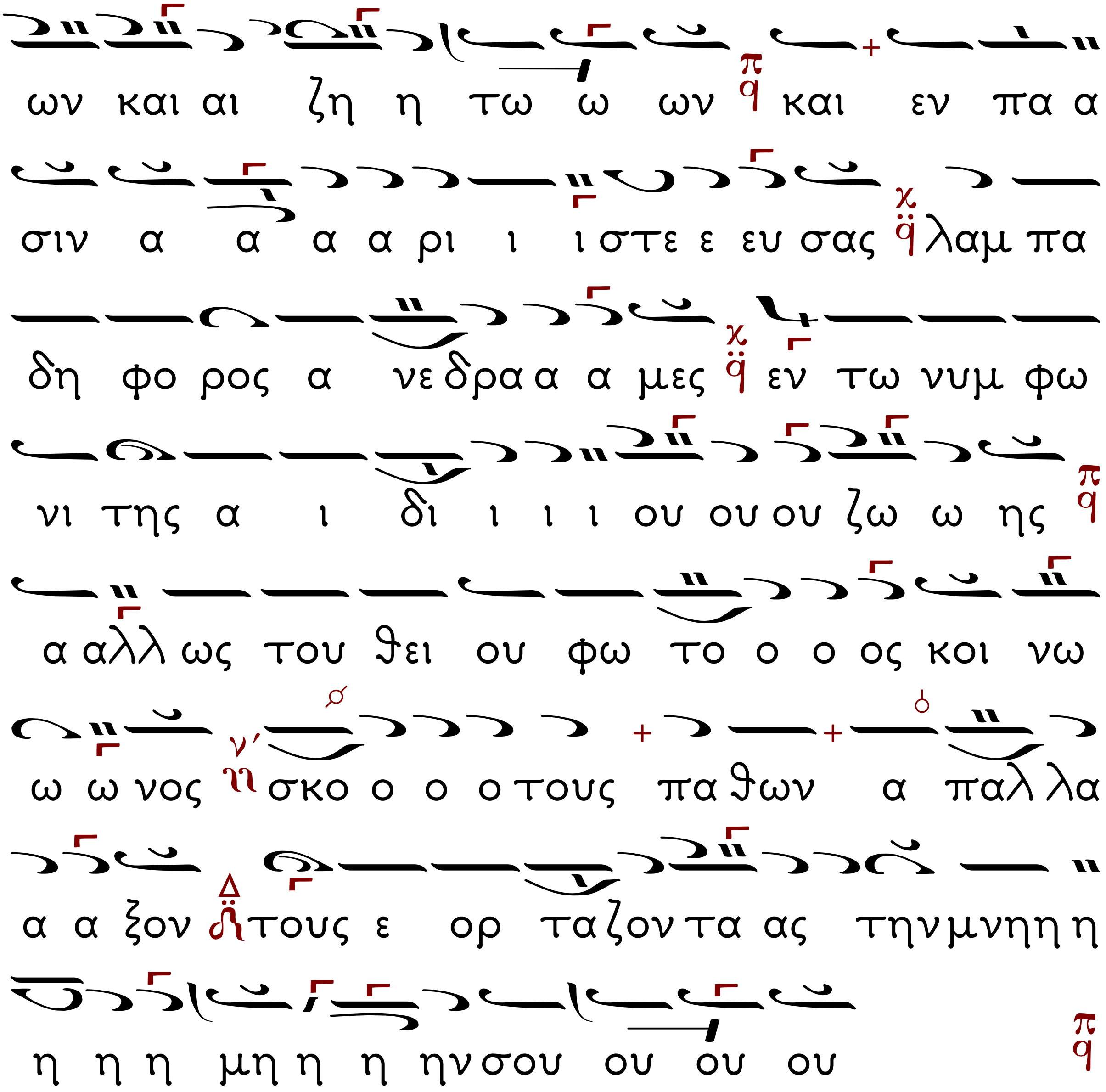
ων και αι ζη η τω ω ων και εν πα α
σιν α α α α ρι ι ι στε ε ευ σας λαμ πα
δη φο ρος α νε δρα α α μες εν τω νυμ φω
νι της α ι δι ι ι ι ου ου ου ζω ω ης
α αλλ ως του θει ου φω το ο ο ος κοι νω
ω ω νος σκο ο ο ο τους πα θων α παλ λα
α α ξον τους ε ορ τα ζον τα ας την μνη η η
η η η μη η η ην σου ου ου ου

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορ θρου βα α
θε ε ε ος α ρω μα τα α α λα βου ου σαι
του Κυ ρι ου τον τα α α α φον κα τε ε
ε λα α α α βον α περ δε ουκ ηλ πι ζο
ο ον ευ ρου ου σαι δι ε λο γι ζον το ευ
λα βου με ναι του λι ι θου τη η ην με τα
α θε ε ε ε ε σιν και προς αλ λη λας δι
ε λε ε ε γον το που ει σιν αι σφρα

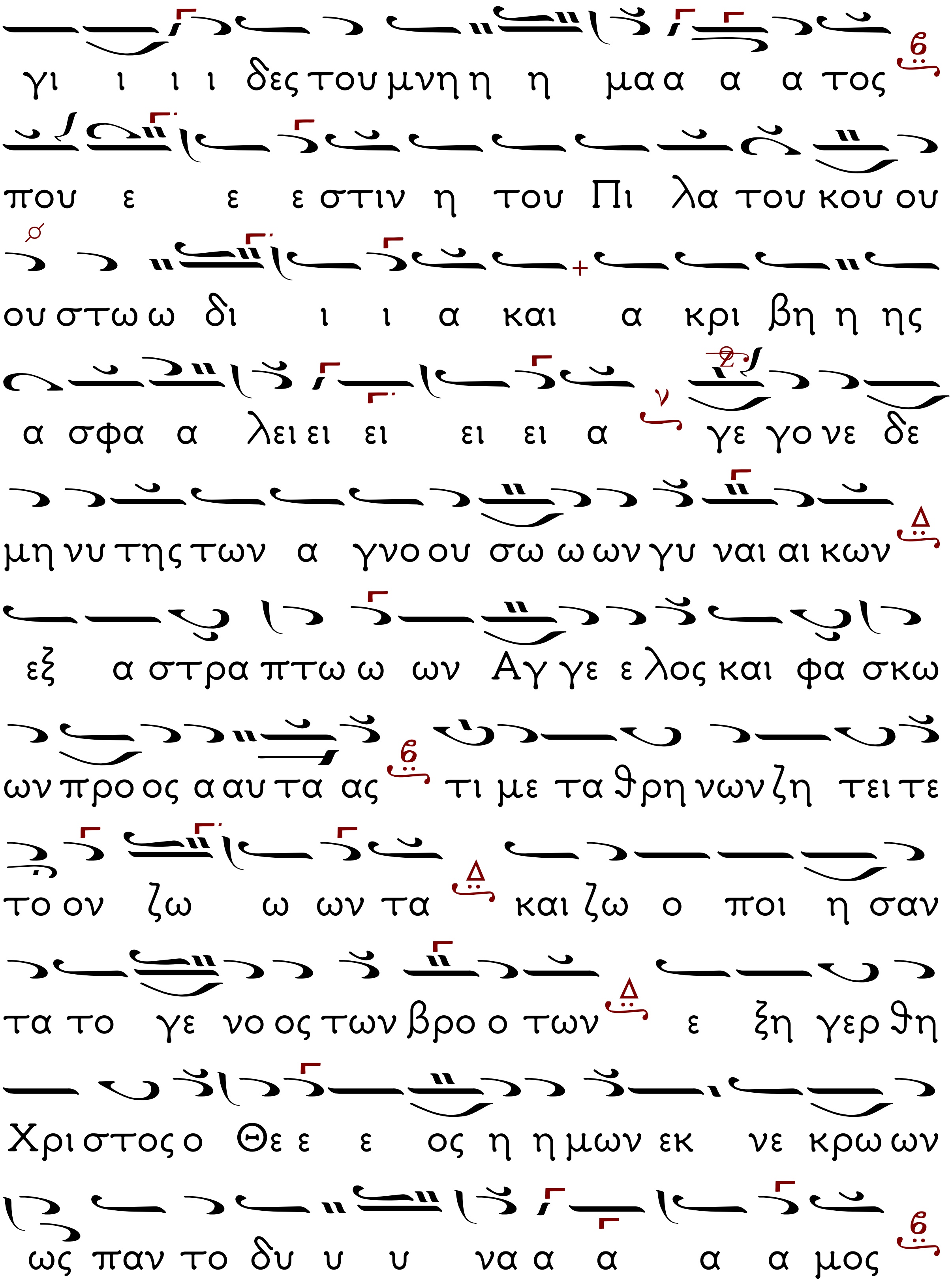
γι ι ι ι δες του μνη η η μα α α α τος
που ε ε ε στιν η του Πι λα του κου ου
ου στω ω δι ι ι α και α κρι βη η ης
α σφα α λει ει ει ει ει α γε γο νε δε
μη νυ της των α γνο ου σω ω ων γυ ναι αι κων
εξ α στρα πτω ω ων Αγ γε ε λος και φα σκω
ων προ ος α αυ τα ας τι με τα θρη νων ζη τει τε
το ον ζω ω ων τα και ζω ο ποι η σαν
τα το γε νο ος των βρο ο των ε ξη γερ θη
Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων εκ νε κρω ων
ως παν το δυ υ υ να α α α α μος

πα ρε χων πα σιν η η μιν α φθαρ σι αν

και ζω ην φω τι σμον και το με ε γα ε

ε ε λε ε ε ε ος

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἦχον πλ. α΄. Ἐπιλογές.

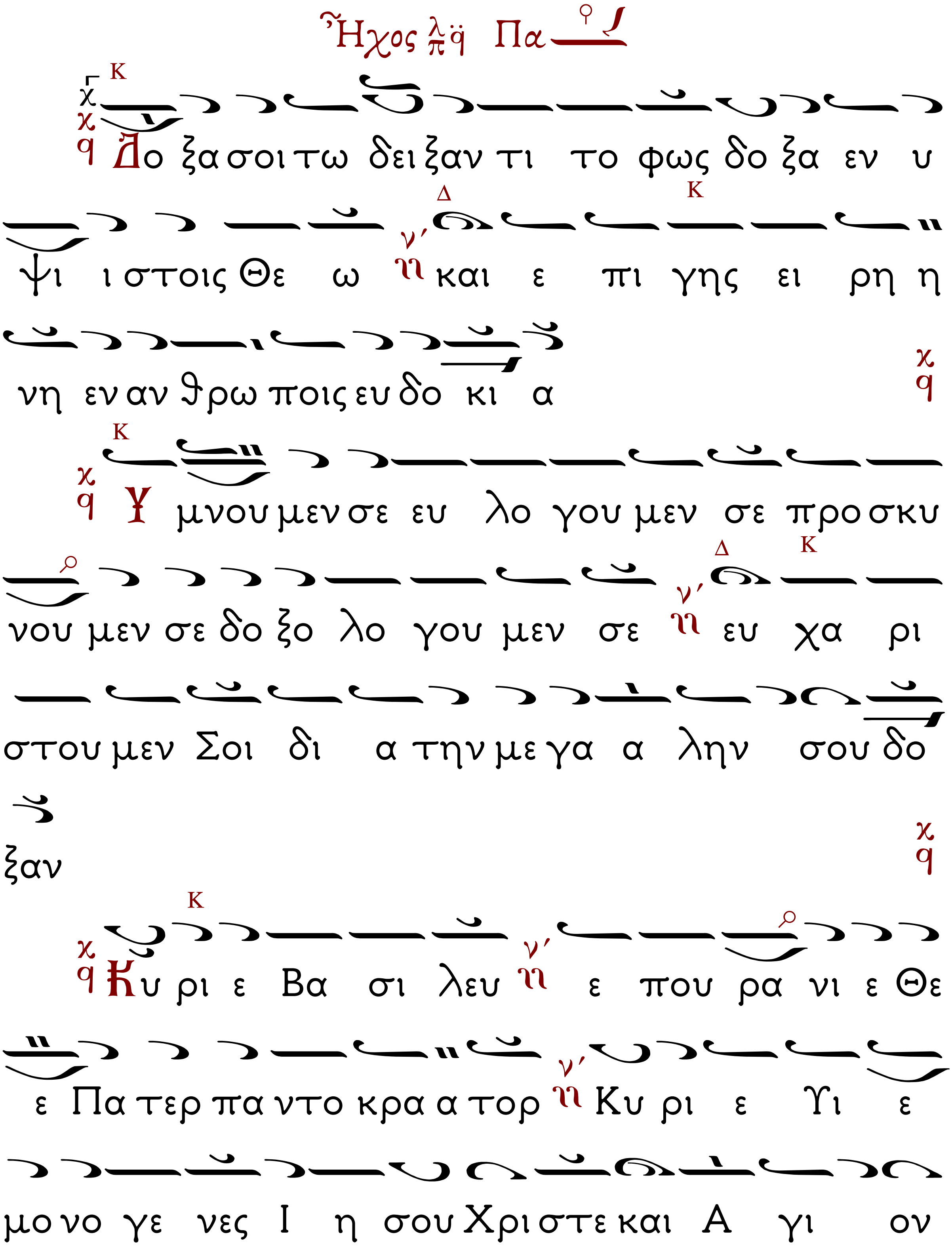

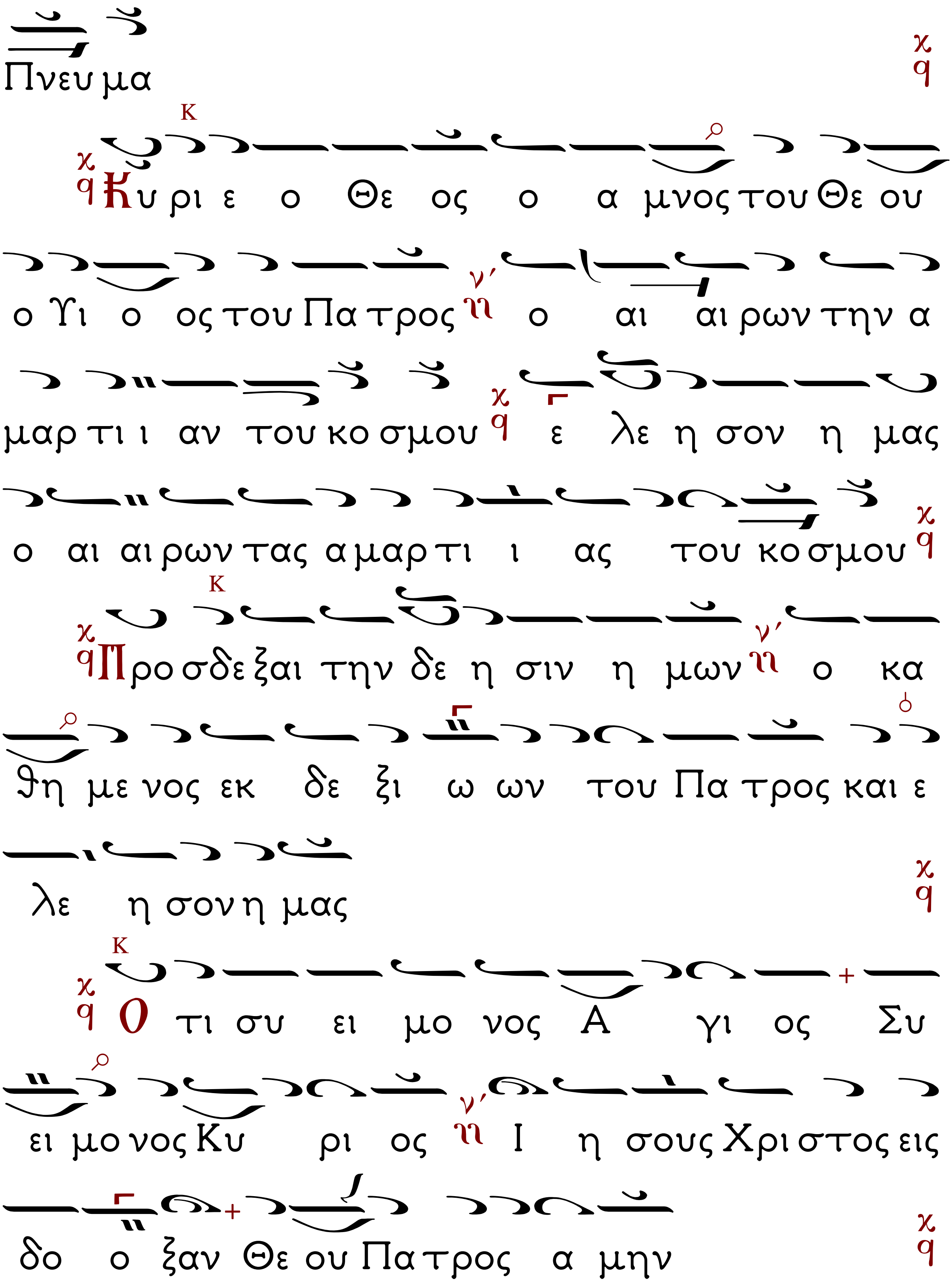
Πνευ μα
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου
ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α
μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας
ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε
λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ
ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις
δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

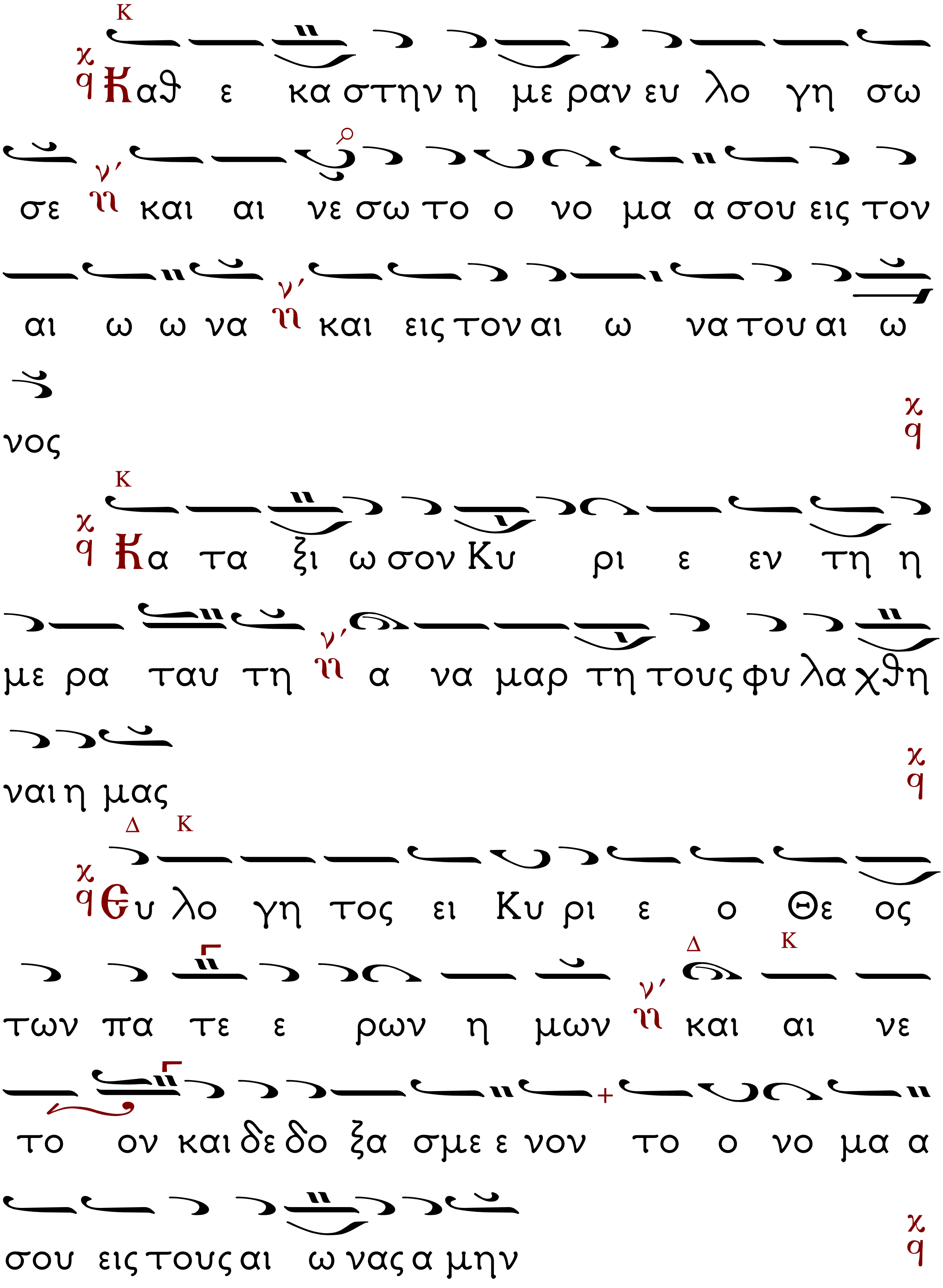
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον
αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω
νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ρων η μων και αι νε
το ον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α
σου εις τους αι ω νας α μην

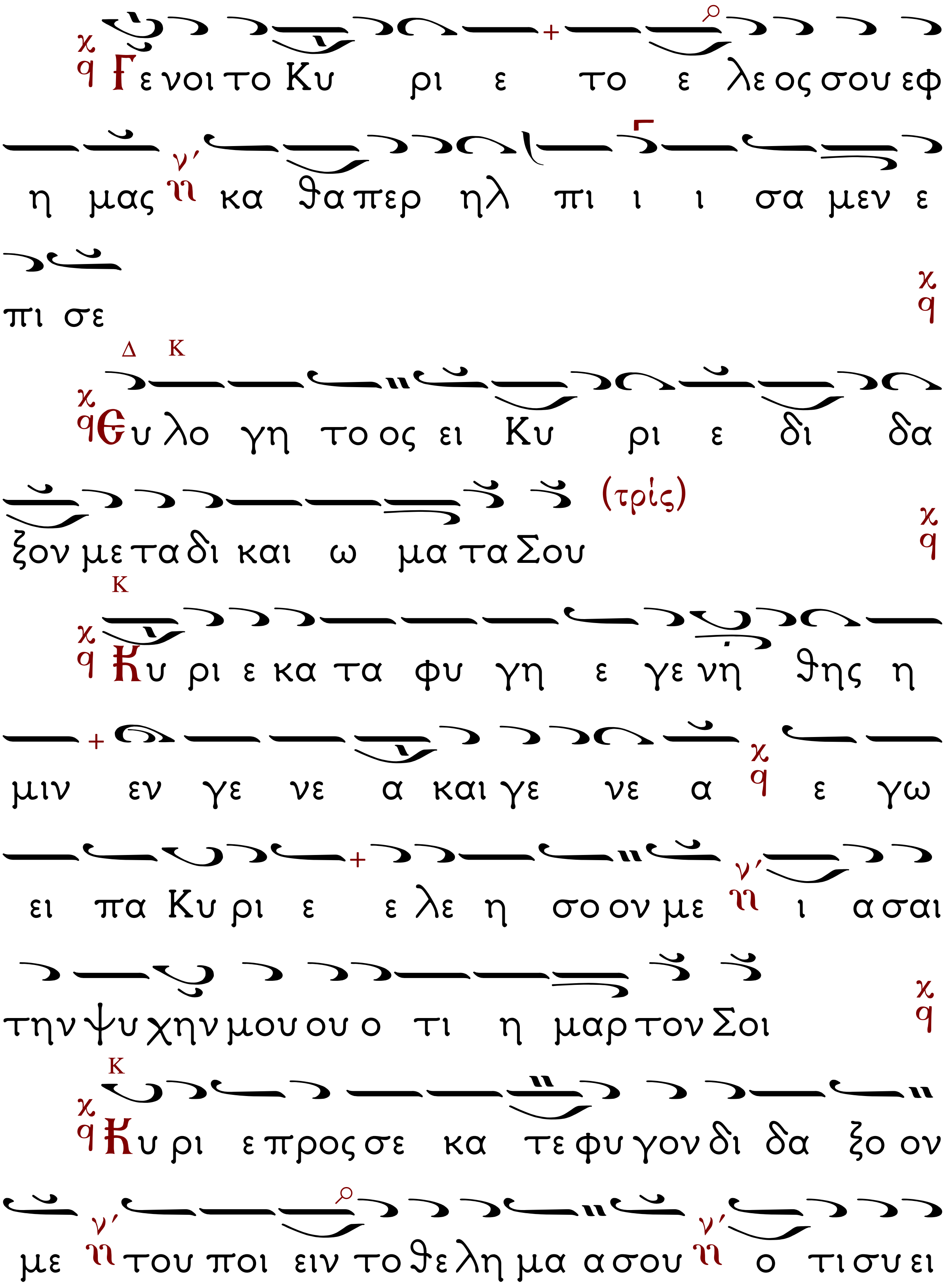
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε
πι σε
Ευ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τα Σου (τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω
ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι
την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον
με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι Σε Ά γι ος ο Θε ος Ά γι ος Ι

σχυ ρος Ά γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας (τρίς)

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Ἅ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

Ἅ γι ι ι ος ο Θε ε ε ος

Ἅ α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος

Ἅ γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

«Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

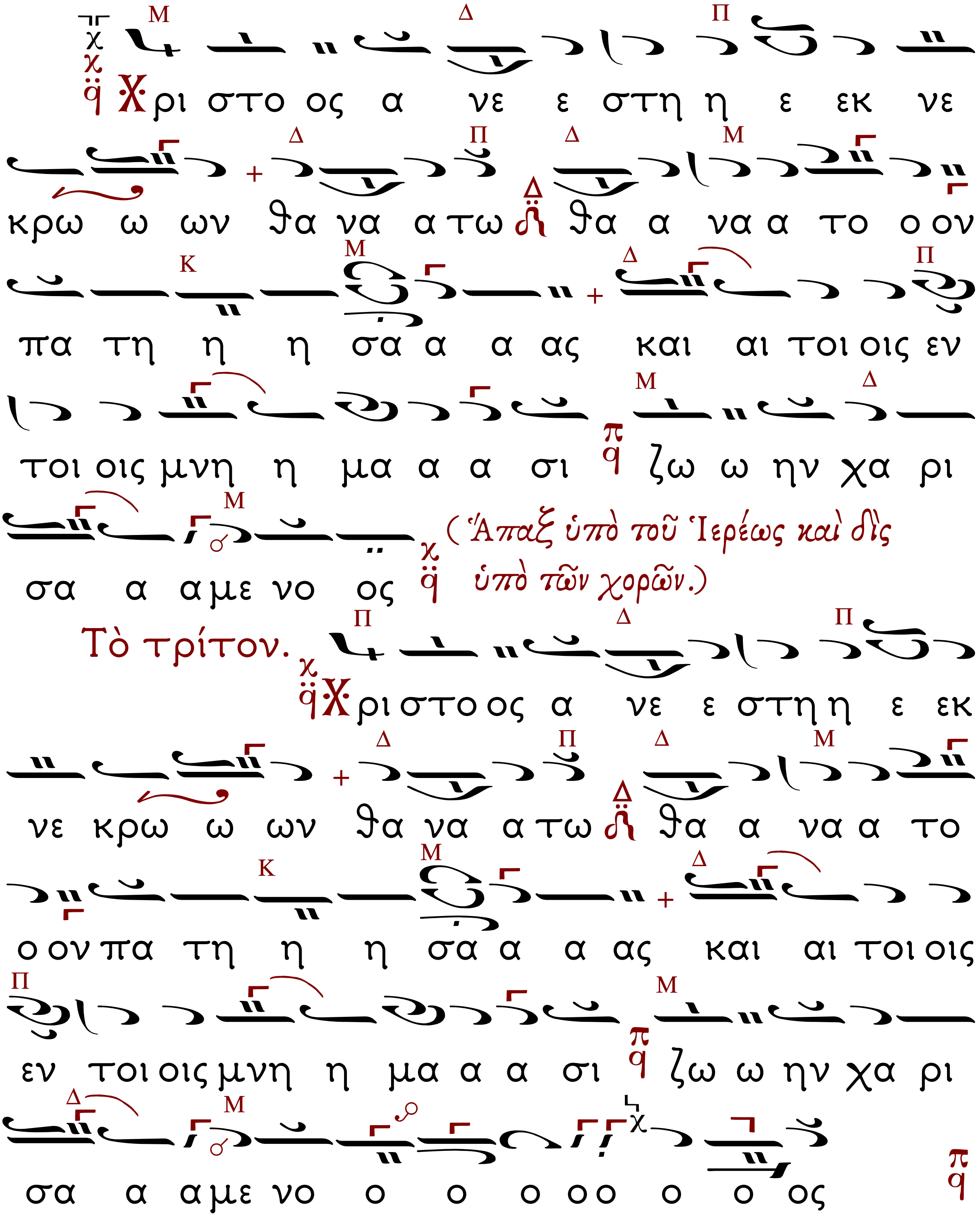

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. δ' Νη

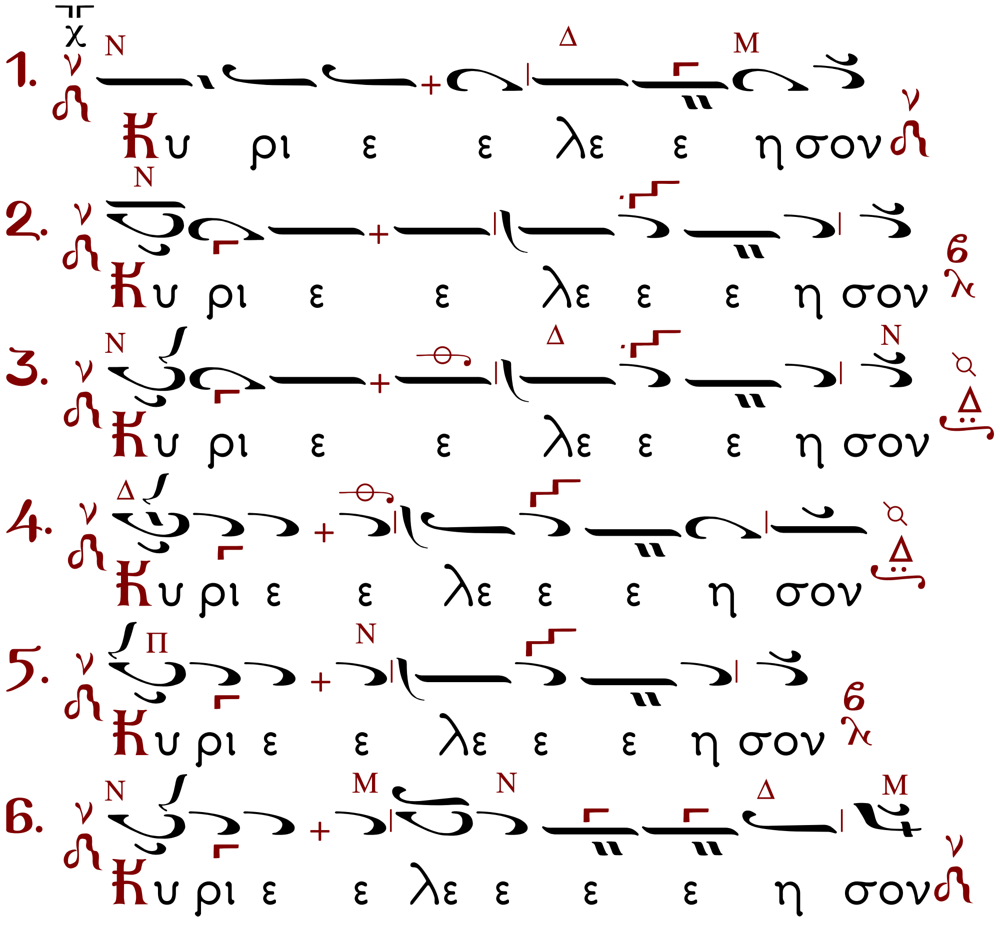

ΕΤΕΡΑ.

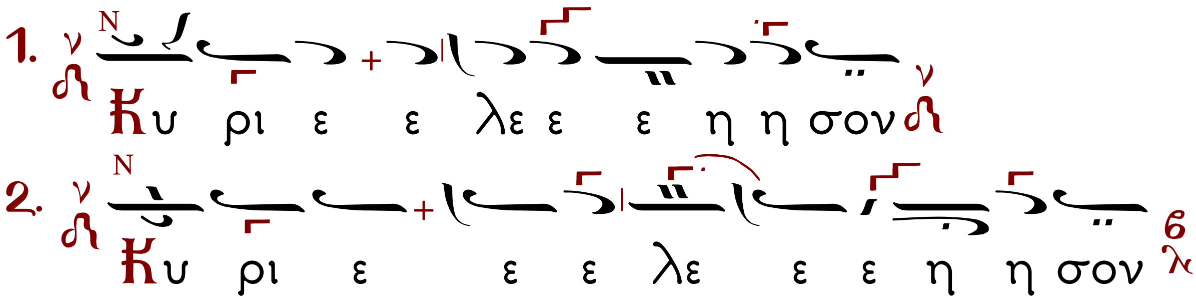

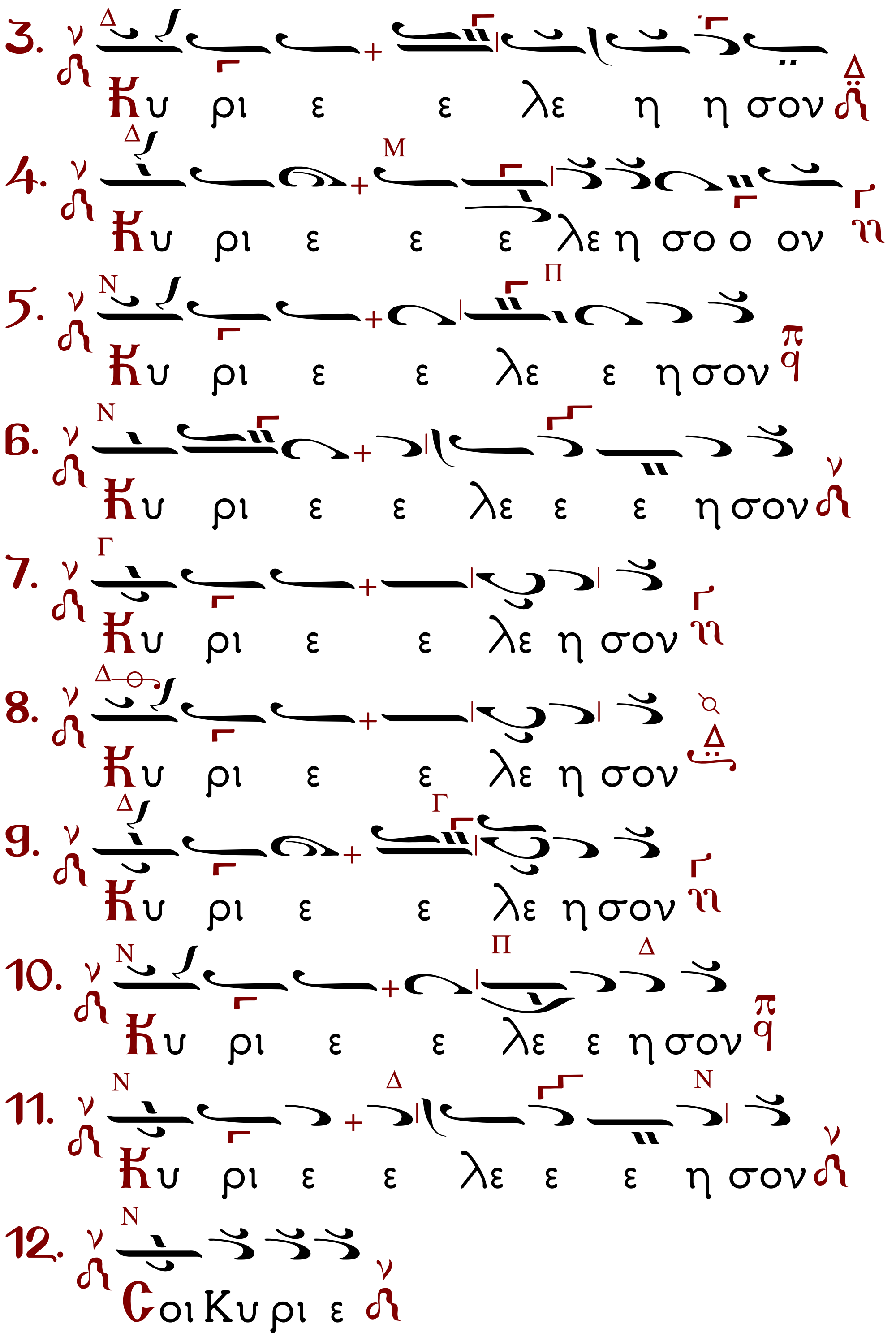
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

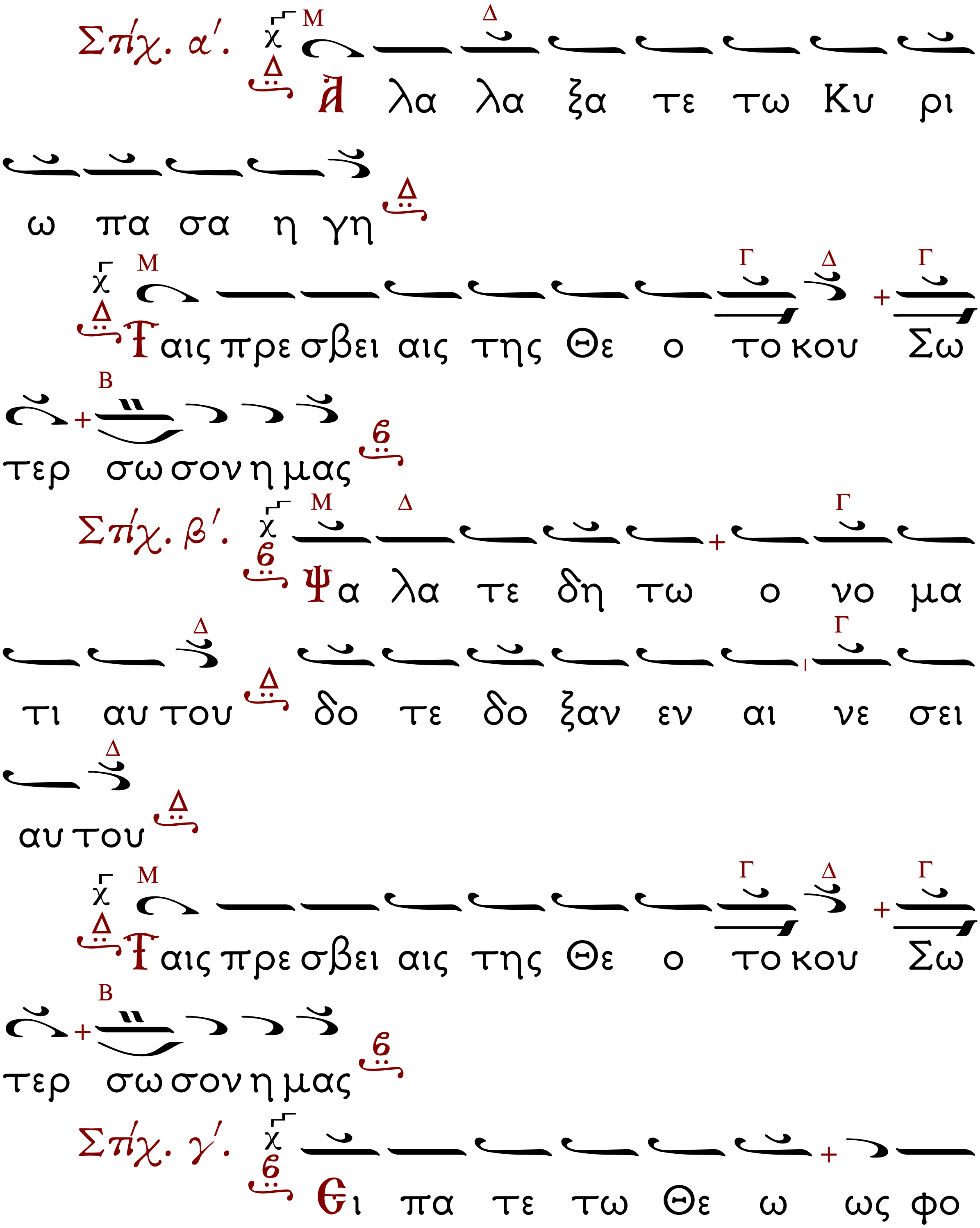

βε ρα τα ερ γα σου εν τω πλη θει της δυ

να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι

σου

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Πα σα η γη προ σκυ νη σα

τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα

τω σαν δη τω ο νο μα τι σου Υ ψι

στε

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β΄.

Στίχ. α΄. Ο Θε ος οι κτει ρη σαι η
μας και ευ λο γη σαι η μας ε πι φα
ναι το προ σω πον αυ του εφ η μας και
ε λε η σαι η μας

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

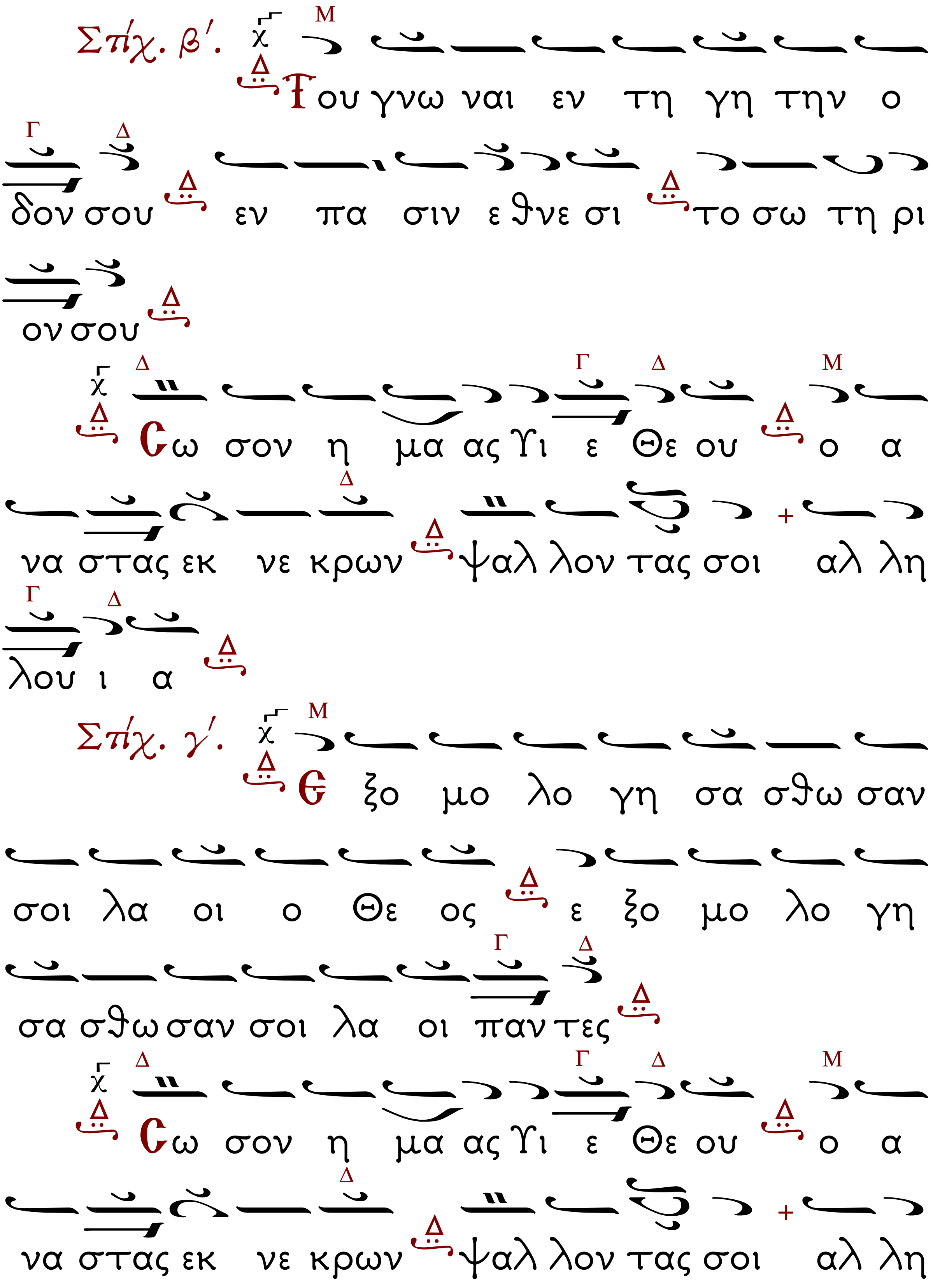
Στίχ. β'.
Του γνω ναι εν τη γη την ο
δον σου εν πα σιν ε θνε σι το σω τη ρι
ον σου
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Στίχ. γ'.
Ε ξο μο λο γη σα σθω σαν
σοι λα οι ο Θε ος ε ξο μο λο γη
σα σθω σαν σοι λα οι παν τες
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Στίχ. δ'. Ευ λο γη σαι η μας ο Θε
ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα
πε ρα τα της γης

Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

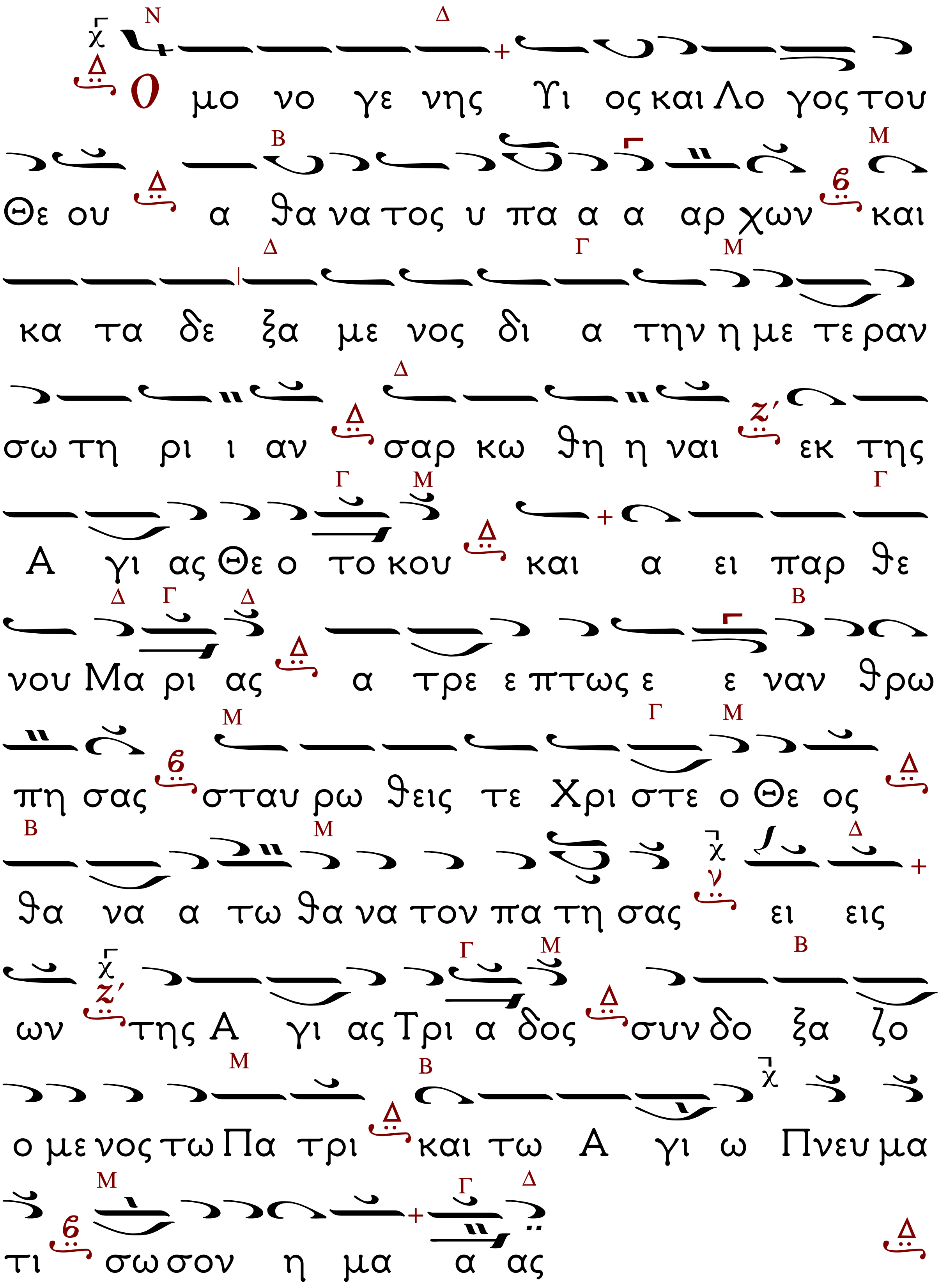
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του
Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και
κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι εκ της
Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε
νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε ε ναν θρω
πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
θα να α τω θα να τον πα τη σας ει εις
ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γʹ.

Ἦχος πλ. α' Πα

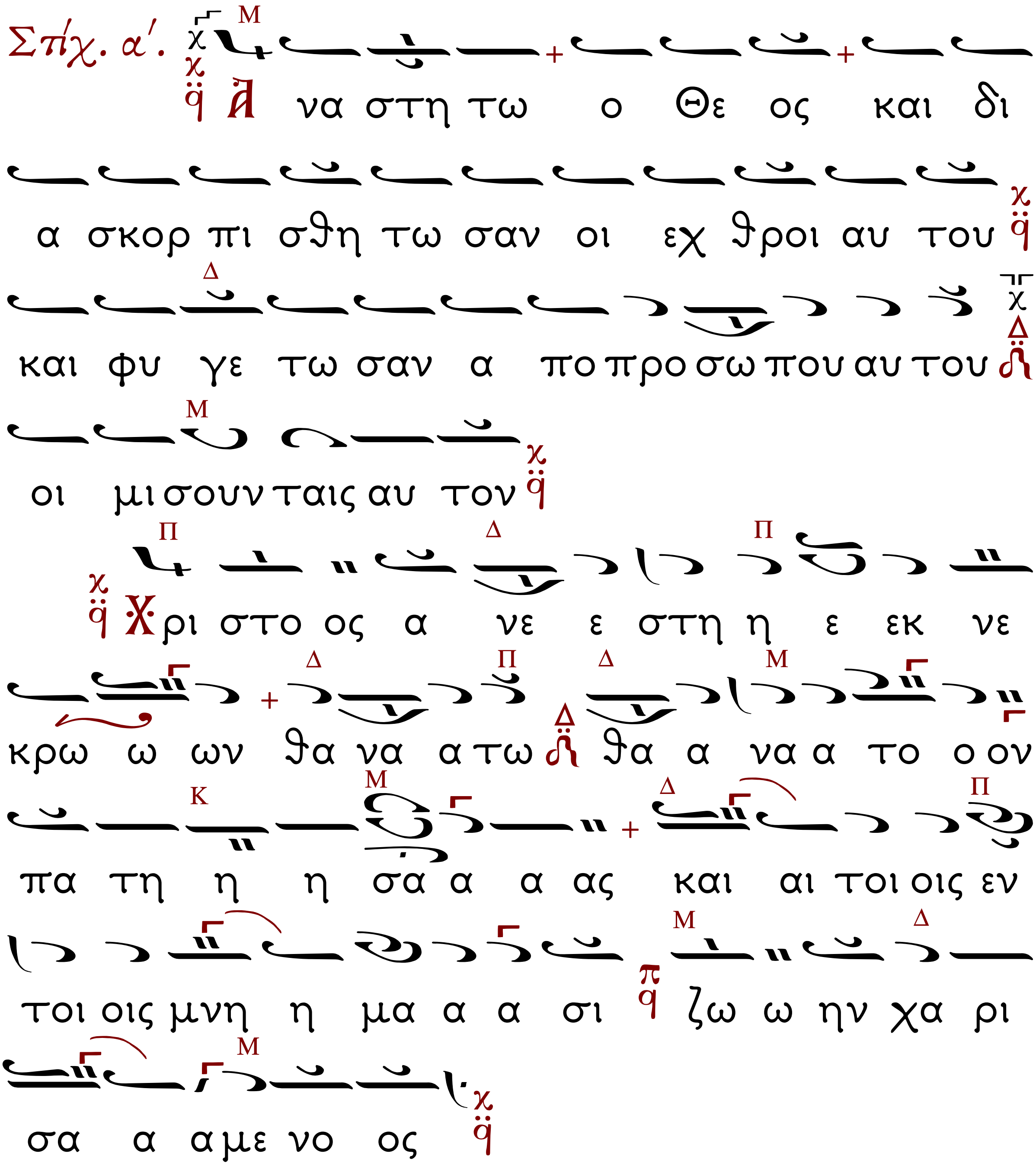

Στίχ. βʹ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτω-

σαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.

Στίχ. γ΄. Ου τως α πω λουν ται οι α μαρ

τω λοι α πο προ σω που του Θε ου και

οι δι και οι ευ φραν θη τω σαν

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἥν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

Εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι

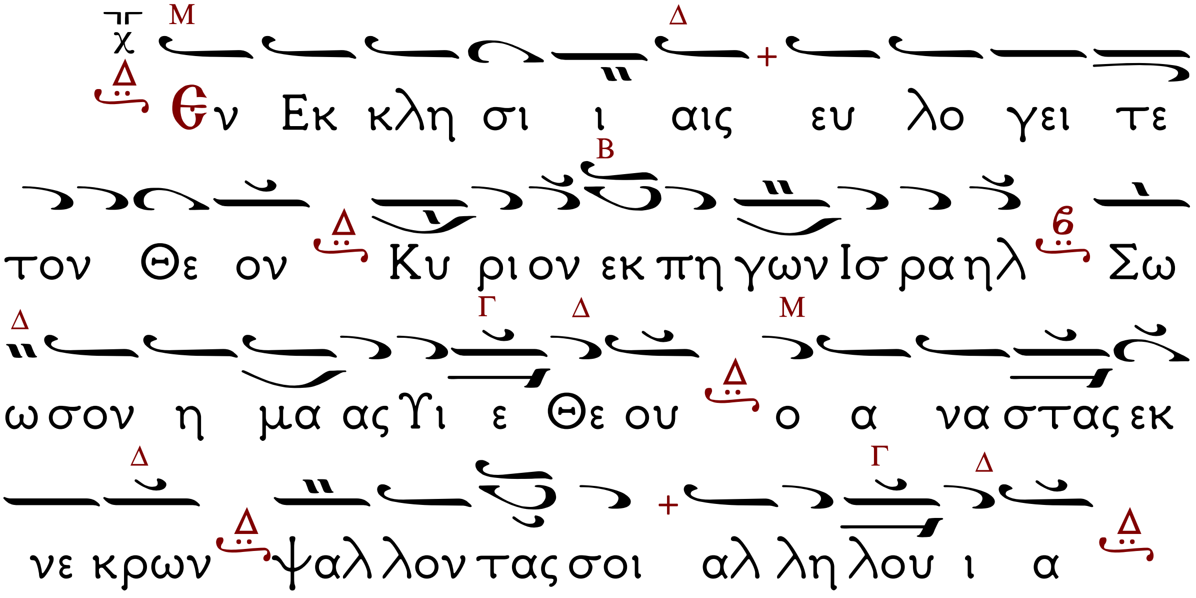

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι

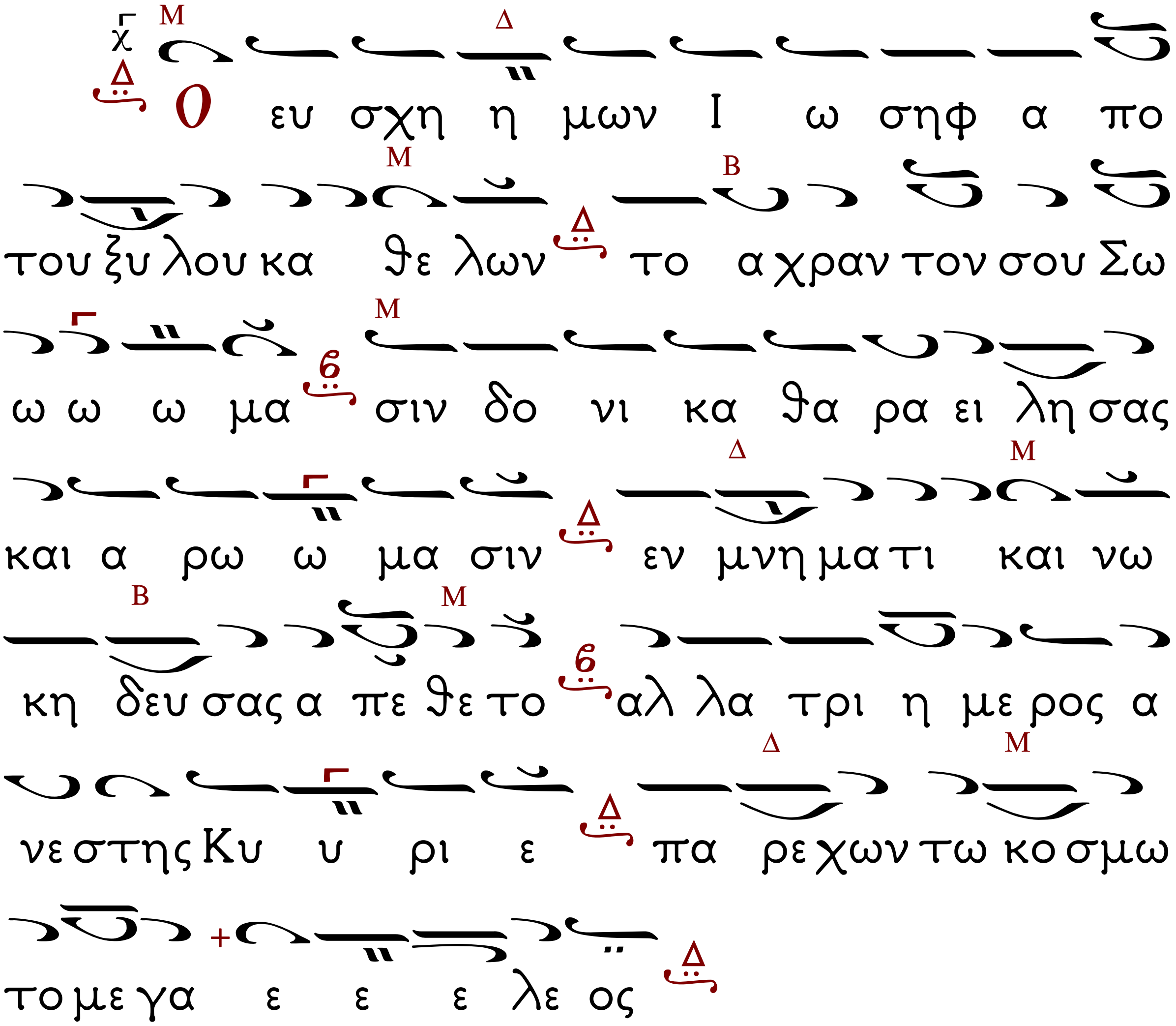

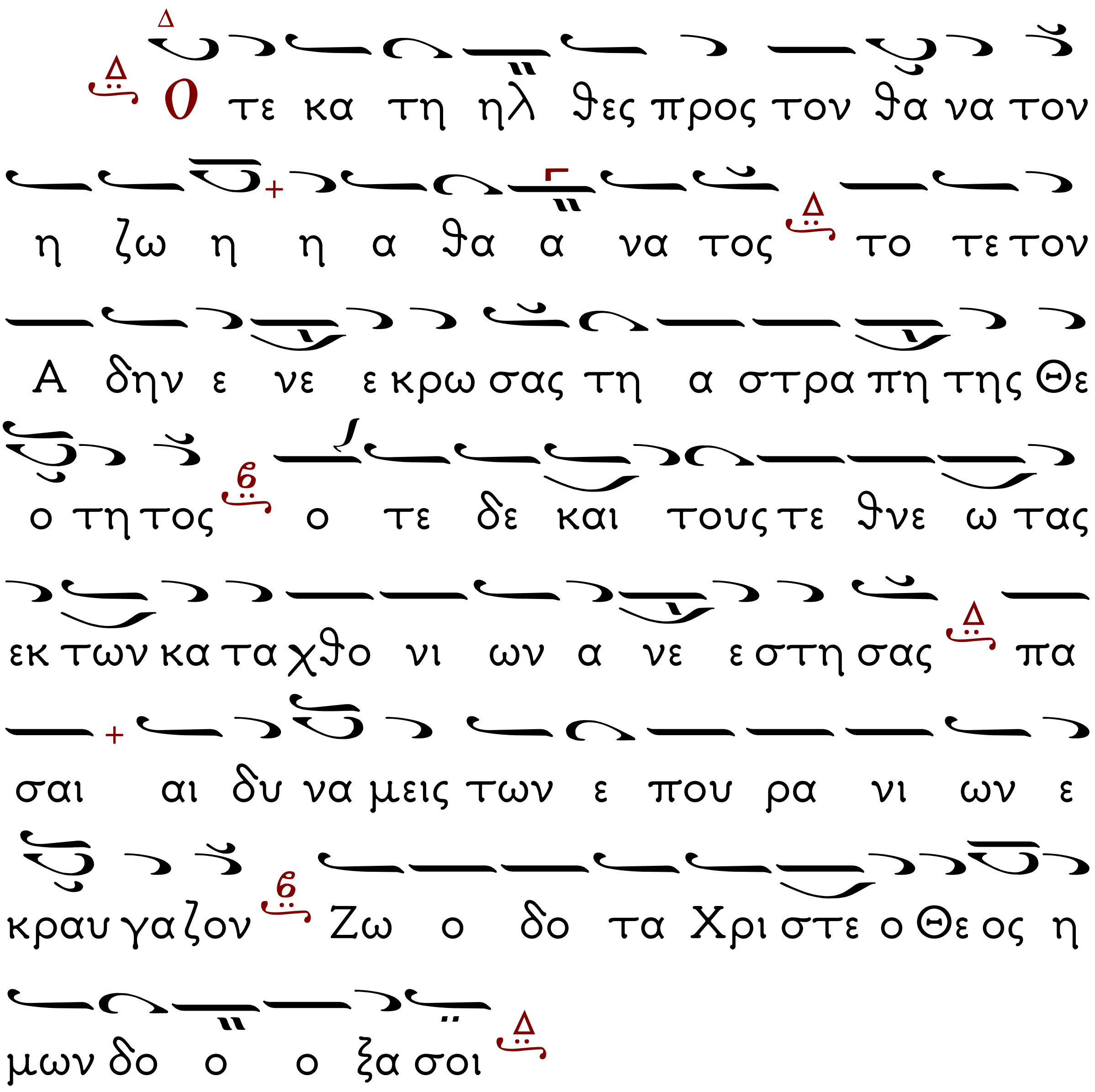
Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον
η ζω η η α θα α να τος το τε τον
Α δην ε νε ε κρω σας τη α στρα πη της Θε
ο τη τος ο τε δε και τους τε θνε ω τας
εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πα
σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η
μων δο ο ο ξα σοι

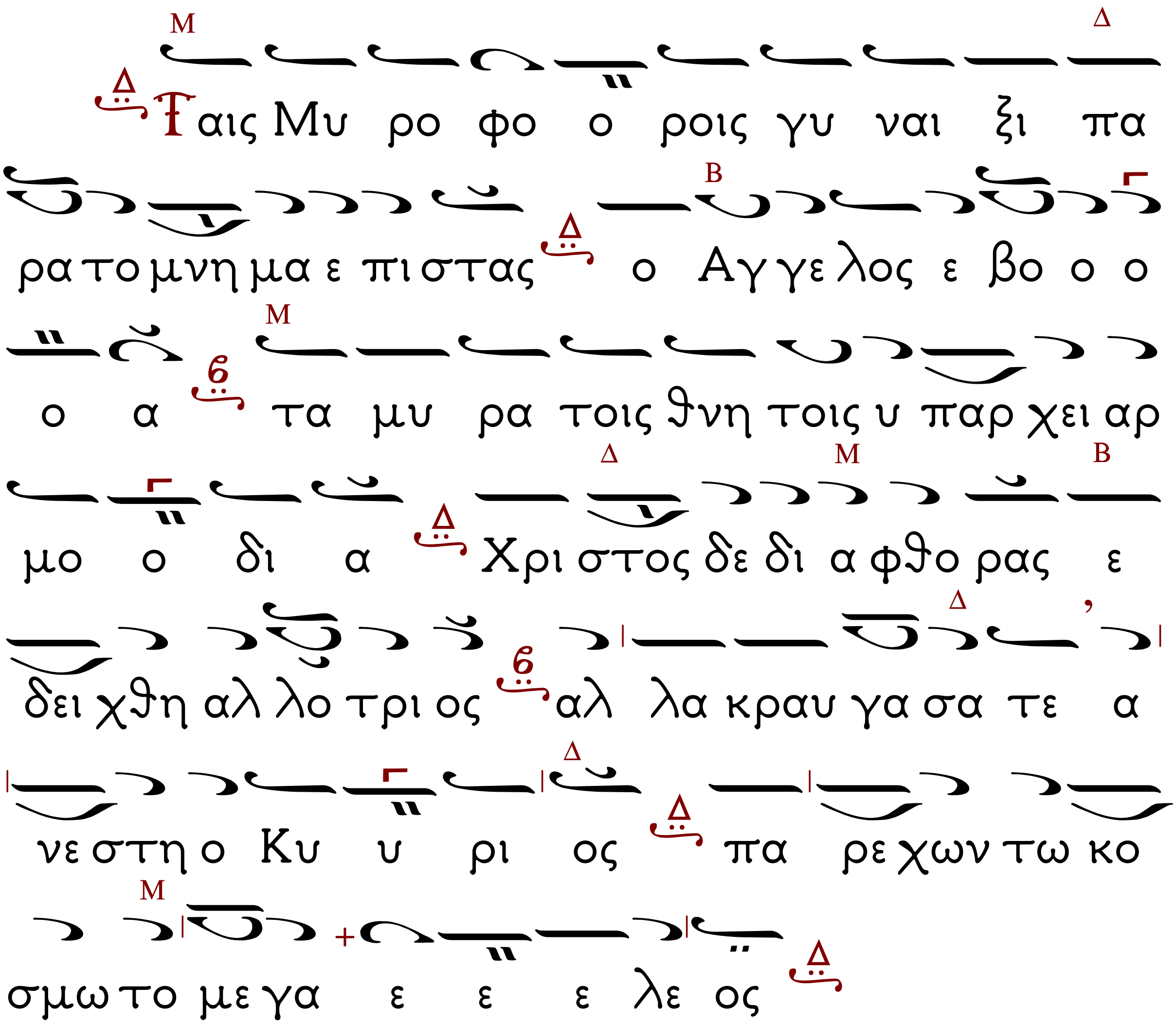
Ταις Μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα
ρα το μνη μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο
ο α τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ
μο ο δι α Χρι στος δε δι α φθο ρας ε
δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα κραυ γα σα τε α
νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω κο
σμω το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἦχος Πα

Εν ο ρει των Α μω μων ω
σπερ λυ χνος α νε λαμ ψας και μαρ τυ ρι
κως θε ο φο ρε προς Θε ο ον ε ξε δη μη
σας βαρ βα ρων υ πο στας ε πι δρο μας Ε
φραιμ ο σι ο μαρ τυς του Χρι στου δι α
του το α να βλυ ζεις χα ριν α ει τοις ευ λα
βως βο ω σι σοι δο ξα τω δε δω κο τι σοι ι
σχυν δο ξα τω σε θαυ μα στω σαν τι
δο ξα τω ε νερ γουν τι δι α σου πα
σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων

Αὐτόμελον Ἦχος β’

Το χαι αι ρε ταις Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα

α με νος τον θρη νον της προ μη το ρος Ευ ας

κα τε ε παυ σας τη Α να στα σει σου Χρι

στε ο Θε ος τοις Α πο στο λοις δε τοις σοις

κη ρυτ τειν ε πε ε τα ξας ο Σω τηρ ε ξα

νε στη του μνη η η μα το ο ο ο ος

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ᾽ ἐλάβετε Πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι, κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ, εἴπερ συμπάσχομεν ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν. Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα· ἐπ᾽ ἐλπίδι ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ΄). ἯΗχος πλ. β΄.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον....

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Πα

Ἔκτασις.

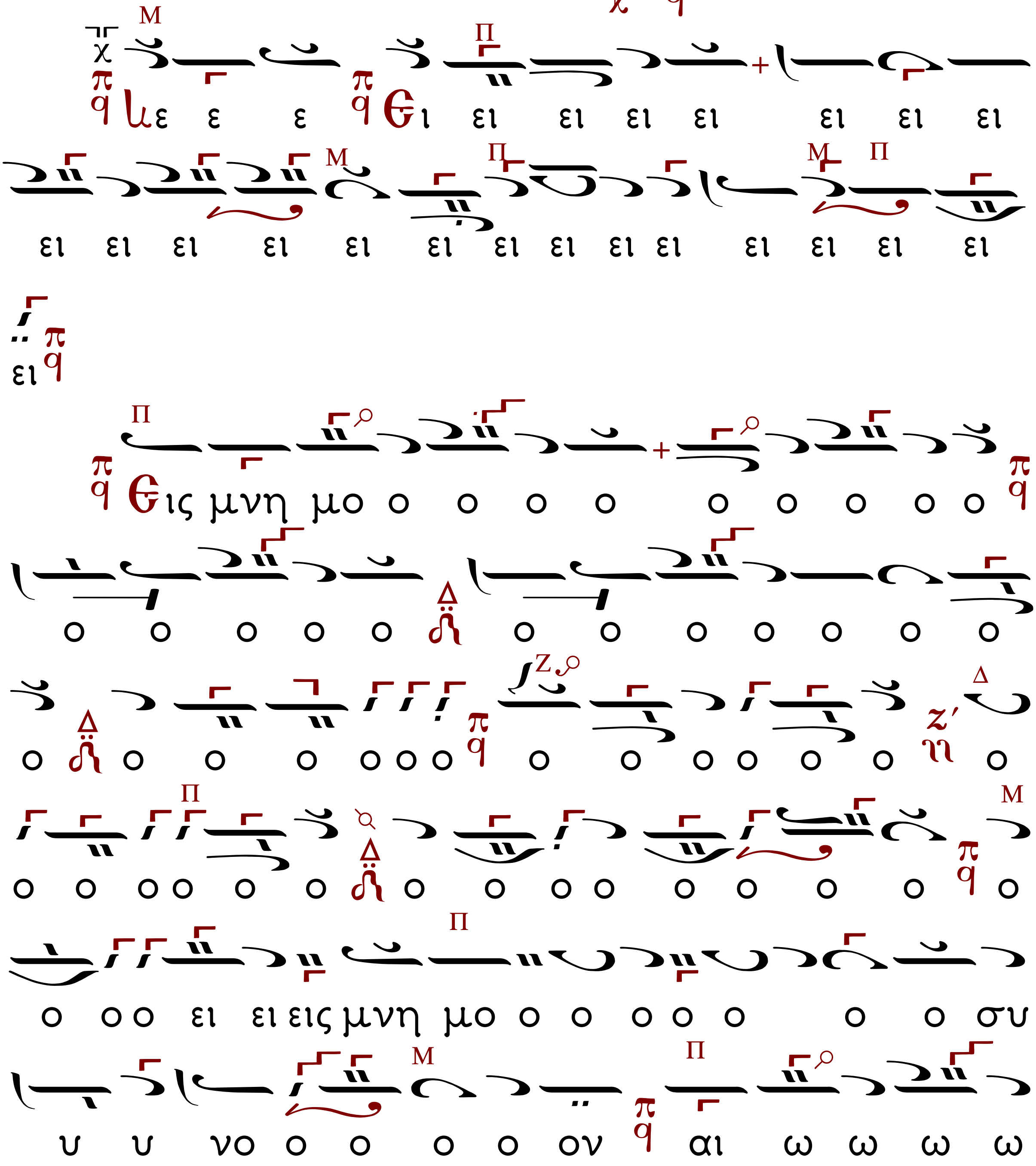

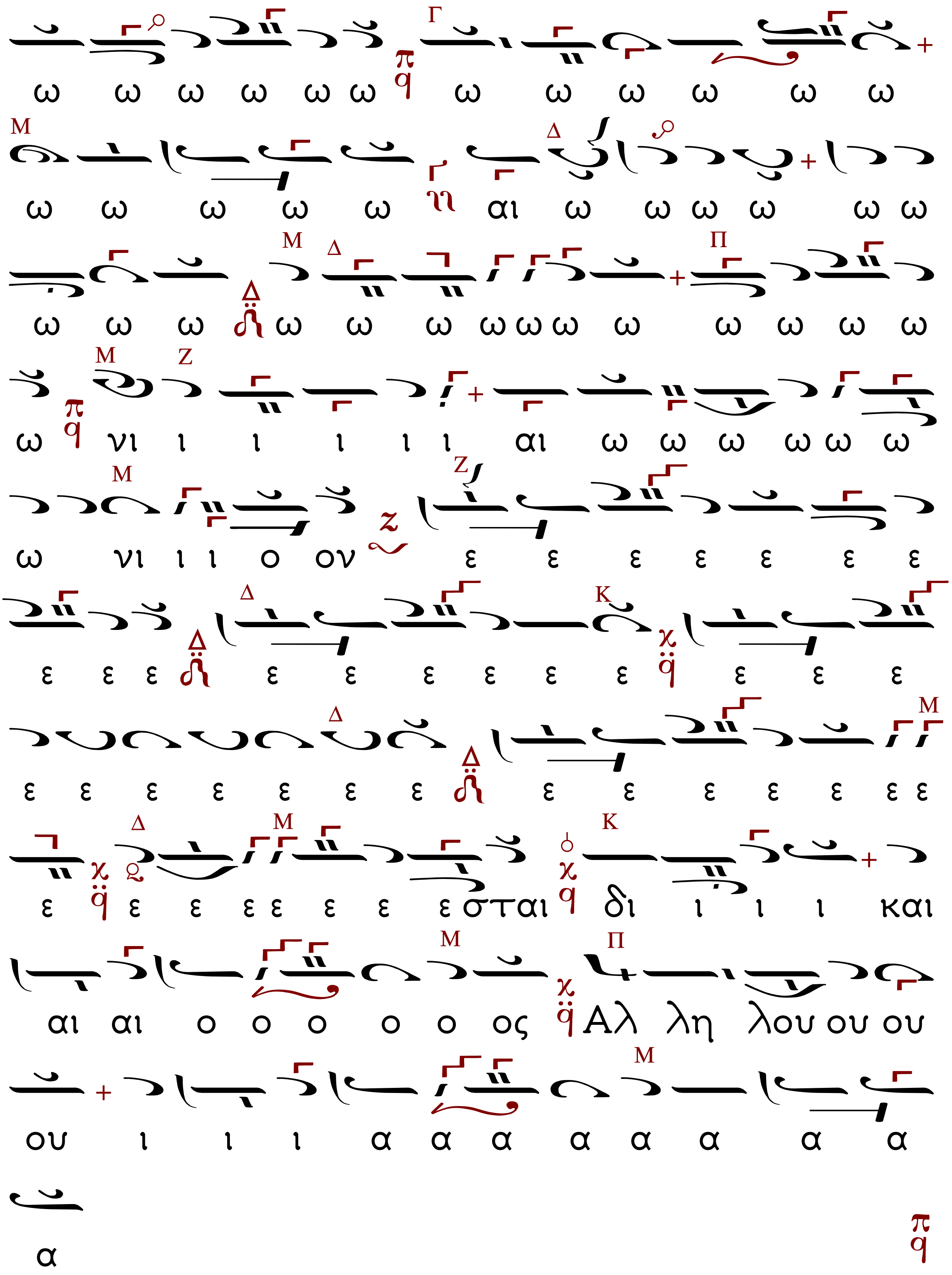
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Πα

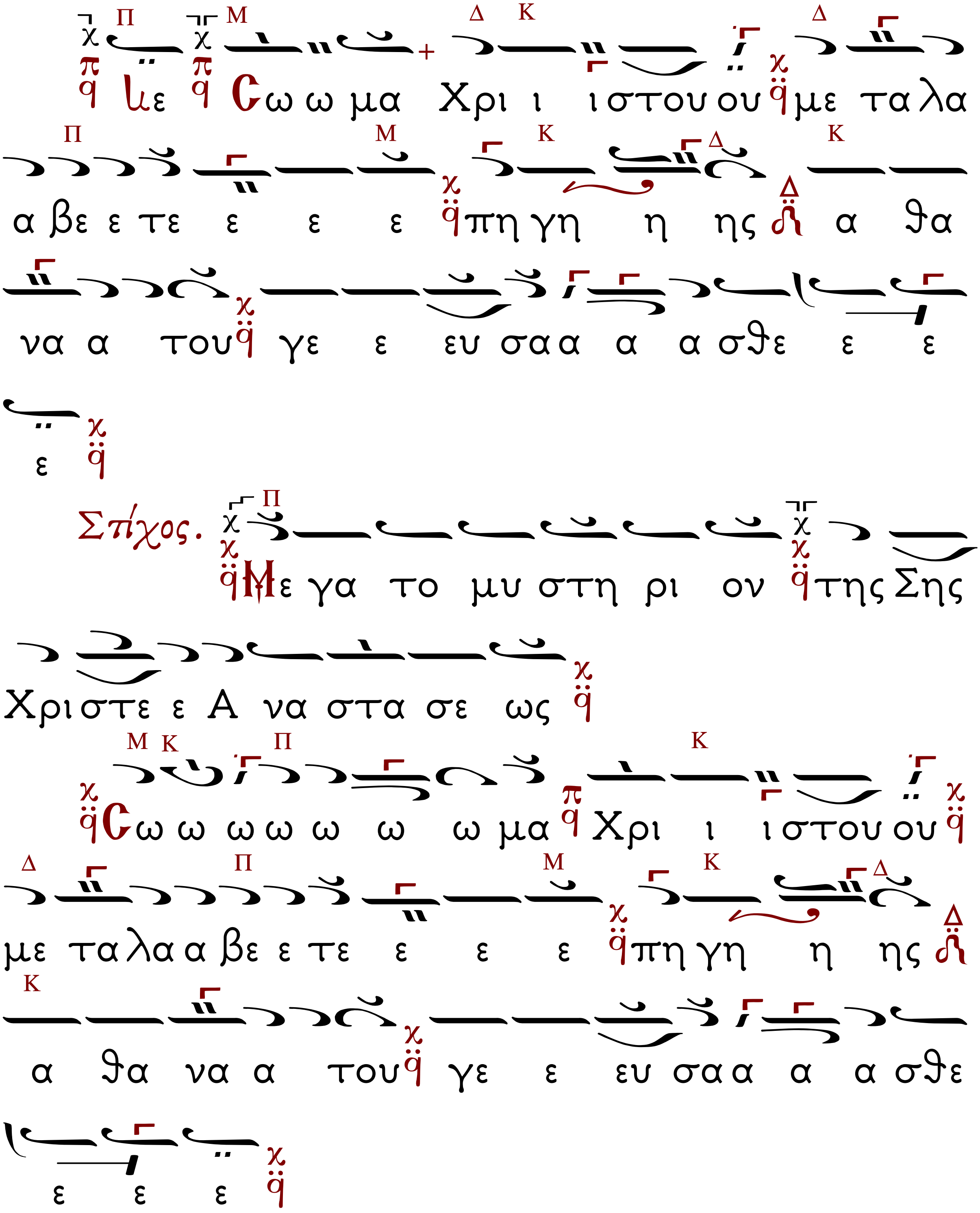

Στίχος. Δει πνω πα ρα γε γο νας ε κων
πα θος ο Α θα να τος
Σω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου
με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
α θα να α του γε ε ευ σαα α α α σθε
ε ε ε

Στίχος. Το τε και ο Α δης ε πι κραν
θη λο γο θε του με νος ψυ χα ας
α φαι ρου με νος
Σω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου
με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

α θα να α του γε ε ευ σα α α α α

σθε ε ε ε

Στίχος. Τό τε και Μα ρι α η μυ ρι

σα σα ευ φραν θη προ σκυ νη σα σα Θε

ο ον προ του Μνη μα τος

Σω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου

με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

α θα να α του γε ε ευ σα α α α α σθε

ε ε ε

Στίχος. Ει πα τε τω Πε τρω και τοις λοι

ποις Α πο στο λοις ο τι α νε στη εκ νε

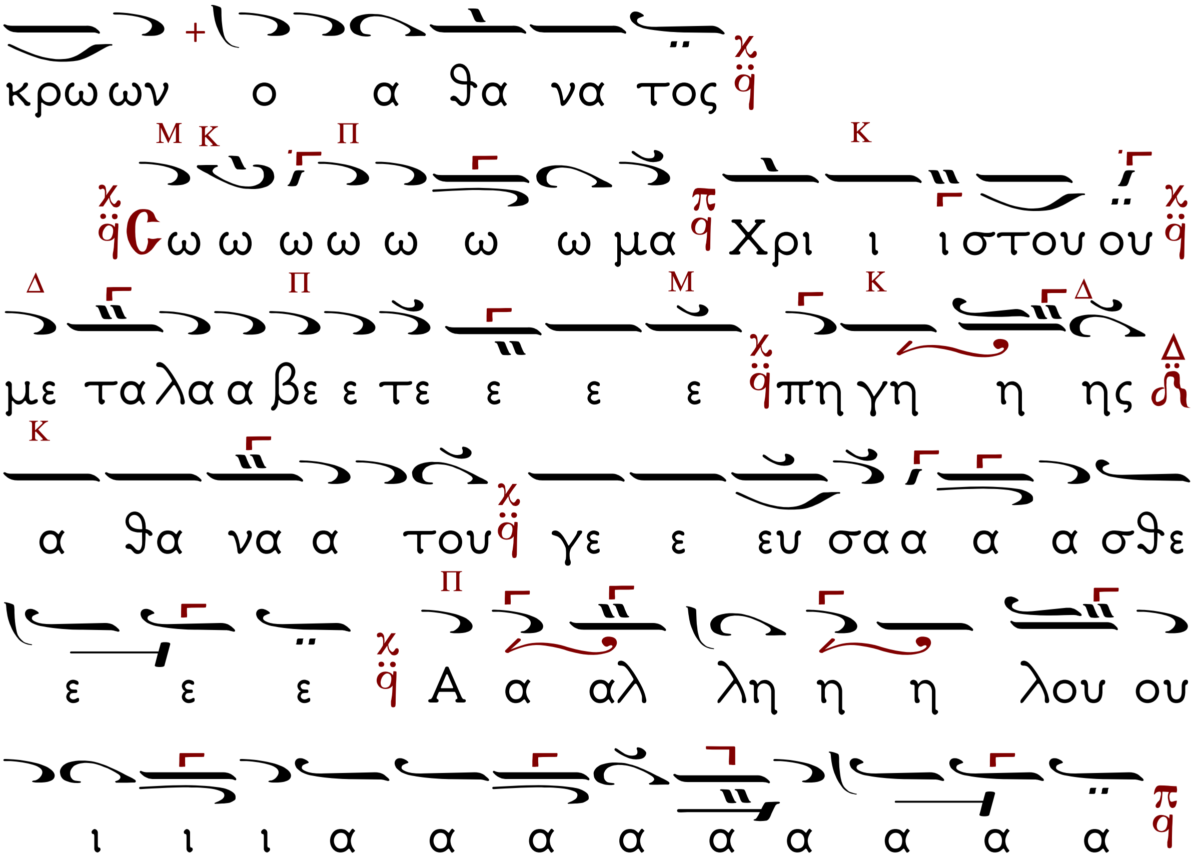
κρω ων ο α θα να τος
Cω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου
με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
α θα να α του γε ε ευ σα α α α σθε
ε ε ε Α α αλ λη η η λου ου
ι ι ι α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Ἦχος Πα

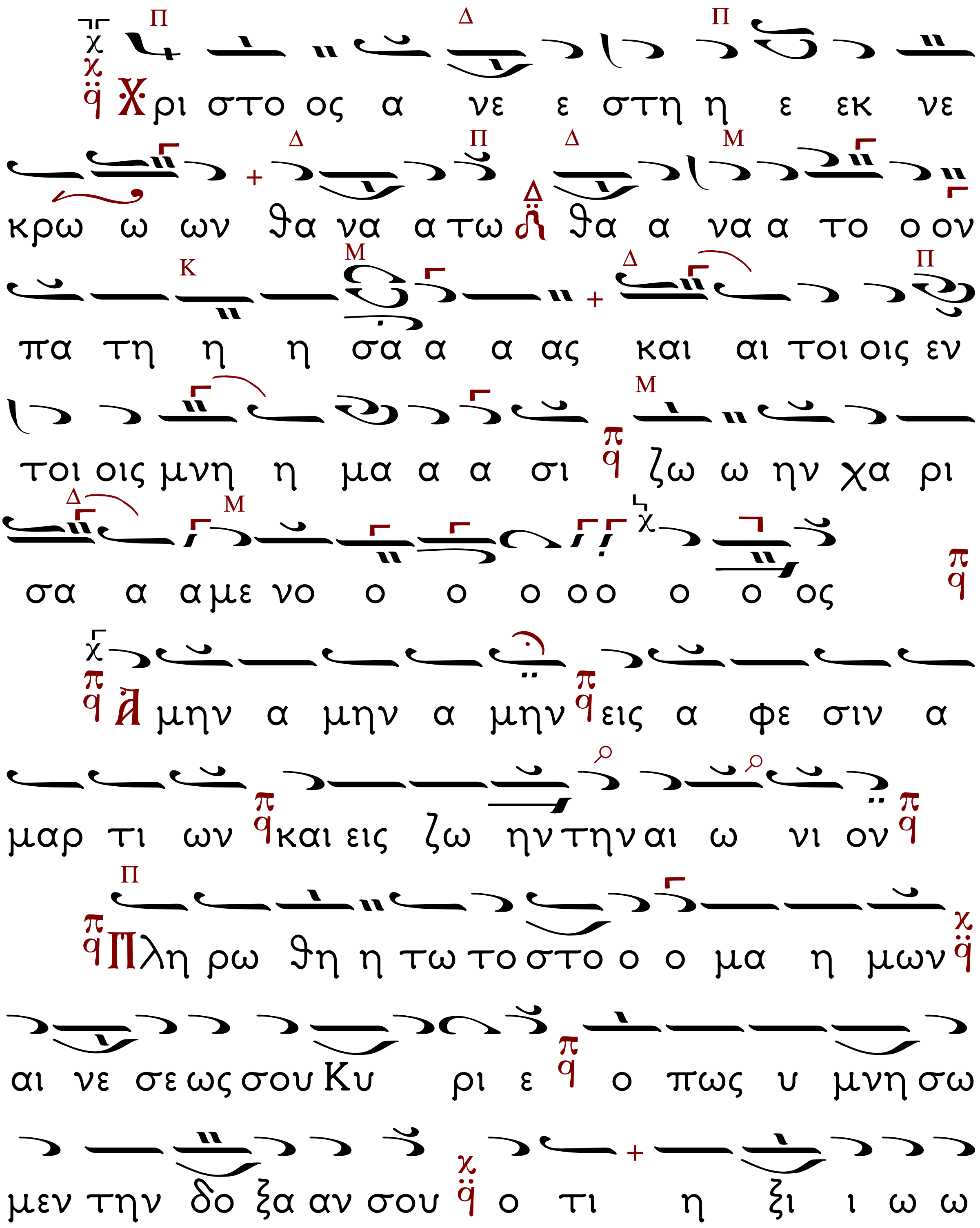

σας η η μας των Α γι ων σου με τα σχειν

μυ υ στη η η ρι ι ι ι ων τη ρη σον η

μα ας εν τω σω α γι α σμω ο λην

την η με ε ραν με λε ταν την δι και ο συ υ

νη η ην σου ου ου ου Αλ λη λου ι α α α

α α α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Α α μην Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

05-05-2018 ΟΡΘΡΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Πα

Ὠδὴ α'. Ἀ να στα σε ως η με ρα λαμ πρυν
θω μεν λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα
εκ γαρ θα να του προς ζω ην και εκ γης
προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος η μα ας
δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α δο ον
τας

Ὠδὴ γ'. Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ
πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ
α φθαρ σι ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη
σαν τος Χρι στου εν ω στε ρε ου ου με ε θα

Ὠδὴ δ'

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η
γο ρος Αβ βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει
κνυ τω φα ε σφο ρον Αγ γε λον δι α πρυ
σι ως λε γον τα σή με ρον σω τη ρι α τω
κο σμω ο τι α νε στη Χρι στος ως παν
το δυ υ να α μος

Ὠδὴ ε'.

Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και
αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν
τω Δε σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι
και ο συ νης η λι ον πα σι ζω ην α να
τε λλο ον τα

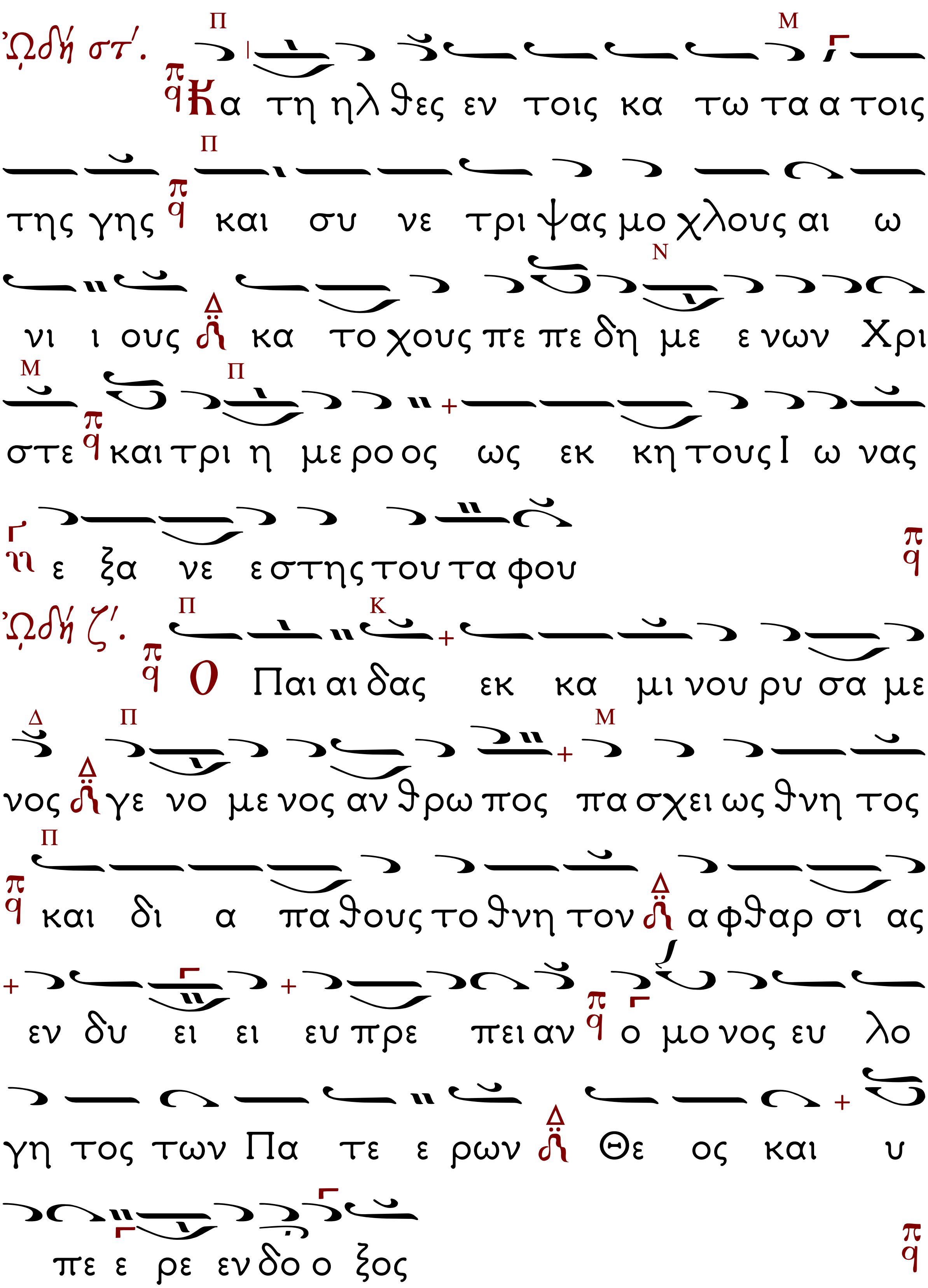
Ὠδὴ στ΄.
Κα τη ηλ θες εν τοις κα τω τα α τοις
της γης και συ νε τρι ψας μο χλους αι ω
νι ι ους κα το χους πε πε δη με ε νων Χρι
στε και τρι η με ρο ος ως εκ κη τους Ι ω νας
ε ξα νε ε στης του τα φου
Ὠδὴ ζ΄.
Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με
νος γε νο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος
και δι α πα θους το θνη τον α φθαρ σι ας
εν δυ ει ει ευ πρε πει αν ο μο νος ευ λο
γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ
πε ε ρε εν δο ο ξος

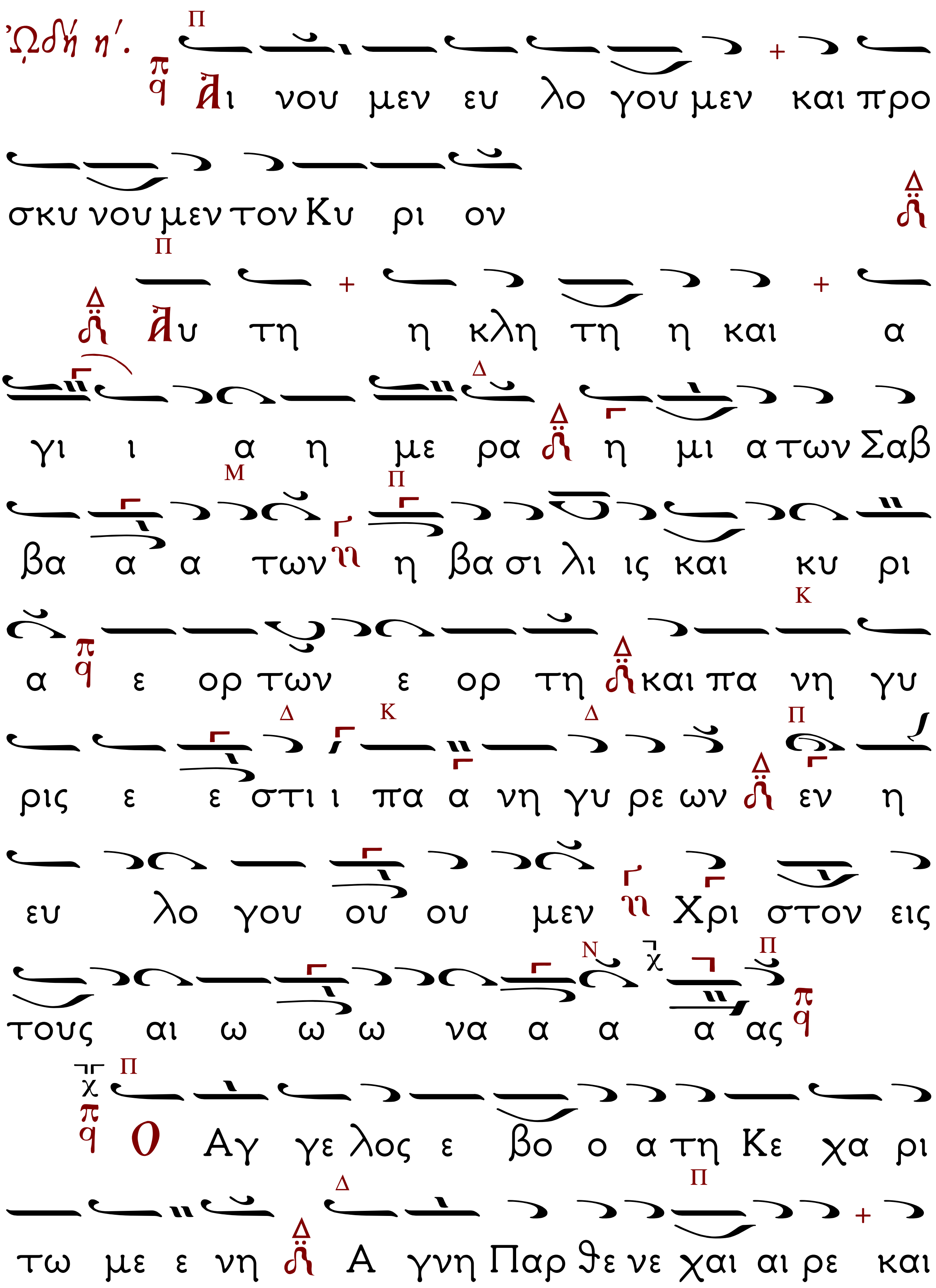
Ὠδὴ η'.
Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον
Αυ τη η κλη τη η και α
γι ι α η με ρα η μι α των Σαβ
βα α α των η βα σι λι ις και κυ ρι
α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ
ρις ε ε στι ι πα α νη γυ ρε ων εν η
ευ λο γου ου ου μεν Χρι στον εις
τους αι ω ω ω να α α α ας
Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι
τω με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και

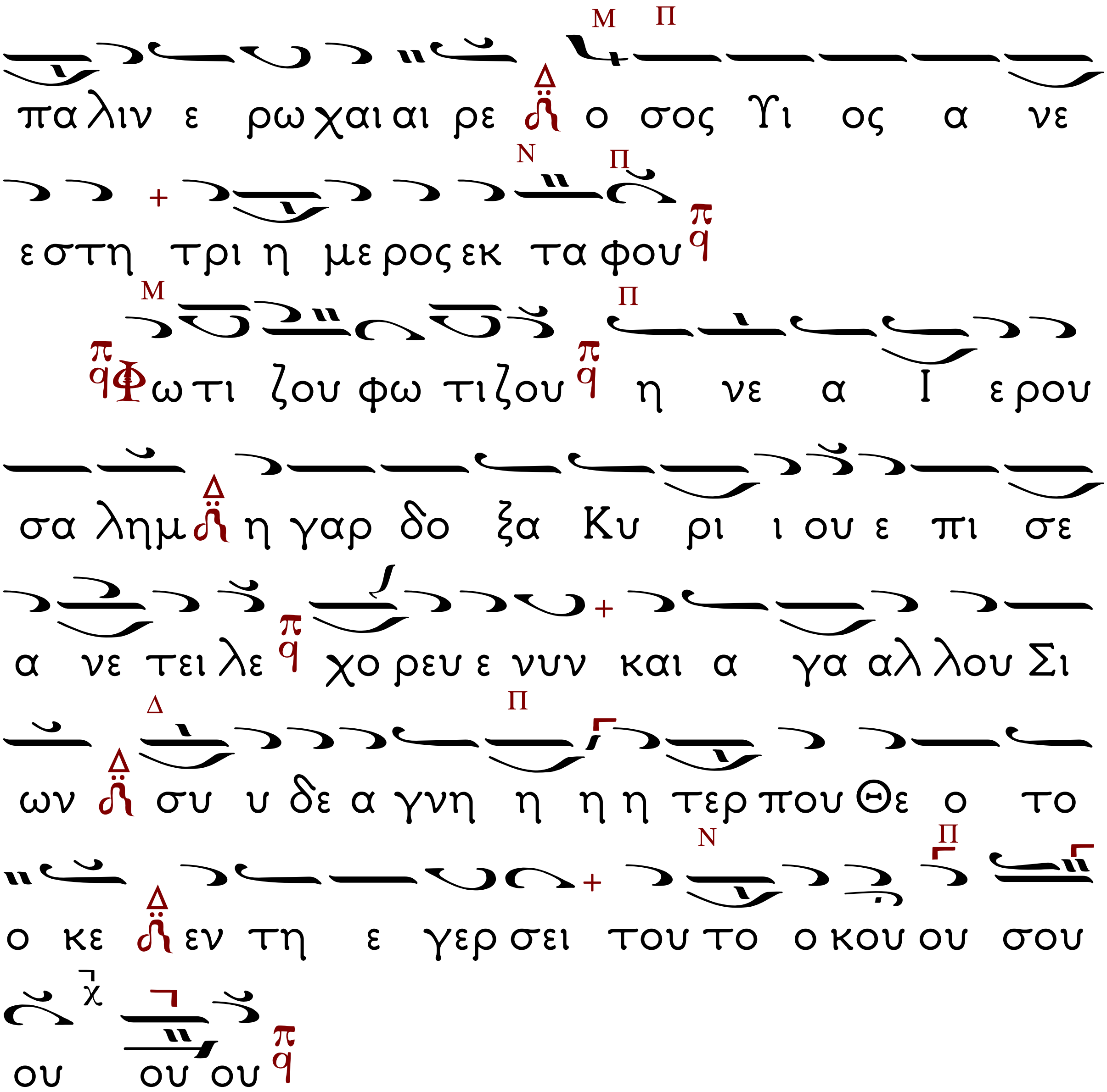

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελῳδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.